

SPORT

IANUARIE 1972

nr.2

CAREUL de AȘI al ROMÂNIEI

Atletii Ion RANTURU, Ion ZANGOR,
Dimitru PASCU și Dimitru FOCSĂNEANU
în ora J.O. de la Sapporo

Foto: Ion MIHĂIGA

FOTBAL
La U.T.A.
acasă...

XI Olympic Winter Game

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE,
UNIȚI-VĂ!

SPORT

Nr. 2 (313)
IANUARIE
1972
ANUL XXV

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

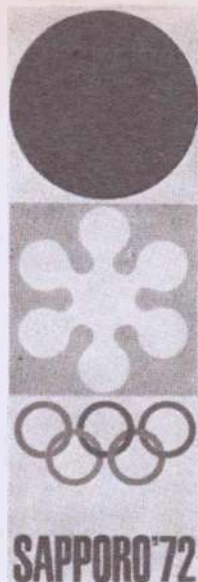
Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 16,
București-22, Sectorul 1
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-85.
Abonamentele se fac
la toate oficiile postale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

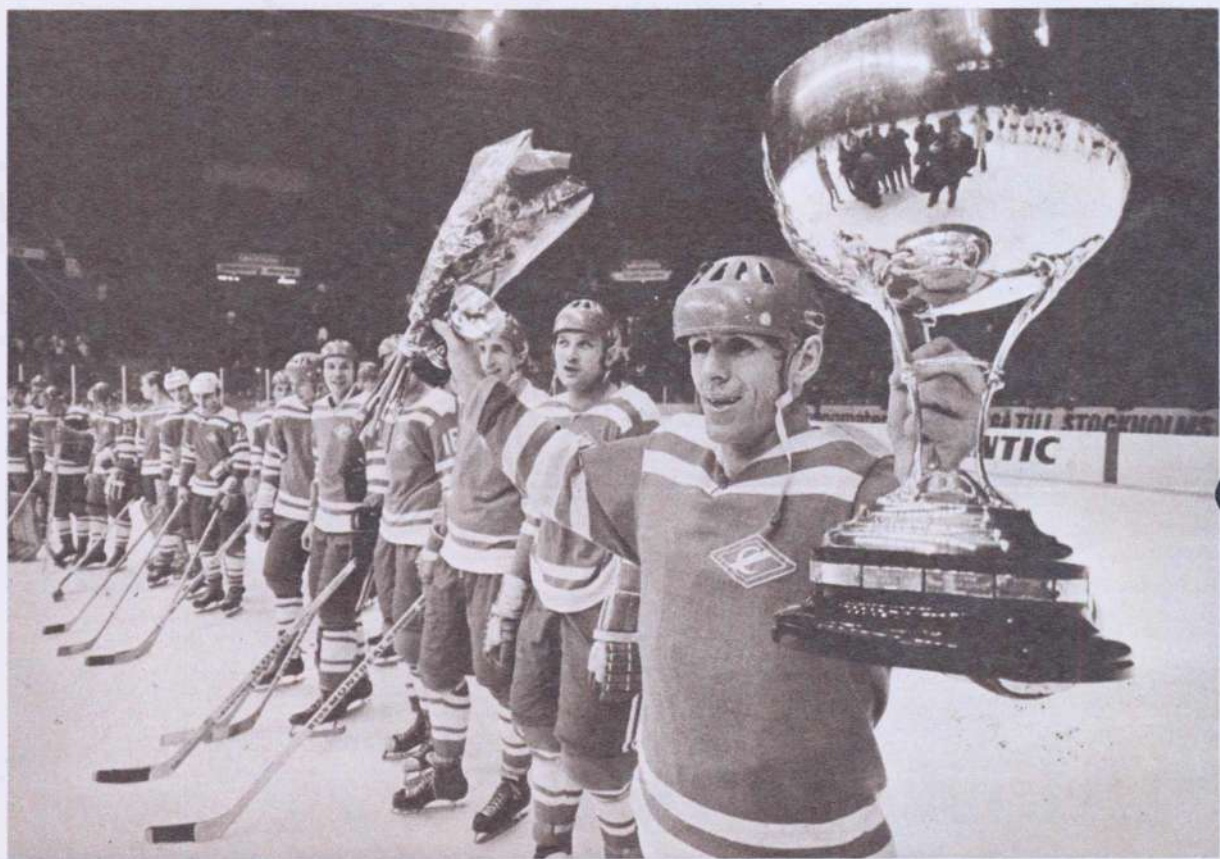
Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Casa Școlii».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRI», P.O.B. 134-135
colex 225
București — ROMANIA

(3) 886

„ORA SAPPORO”

În aceste zile, iubitorii sporturilor de iarnă din întreaga lume își îndreaptă atenția spre localitatea japoneză Sapporo, unde vor avea loc întrecerile din cadrul J.O. Schiorii, patinatorii și boberii angajați în lupta pentru medalii fac la această oră ultimele pregătiri, adaptându-se noilor condiții de climă și altitudine. În aceste pagini vă prezentăm câteva dintre vedetele acestor Jocuri Olimpice de iarnă.

1. Iată mai întâi o vedere panoramică a centrului orașului Sapporo, oraș cu o populație care depășește un milion de locuitori. În planul secund se poate vedea muntele Teine, unde se vor desfășura întrecerile de slalom, slalom uriaș, bob și săniușe.

2. Hocheiștii sovietici rămân în continuare marii favoriți ai turneului olimpic de la Sapporo. Campionii mondiali au cele mai multe șanse de a cuceri medalie olimpică de aur — apreciază

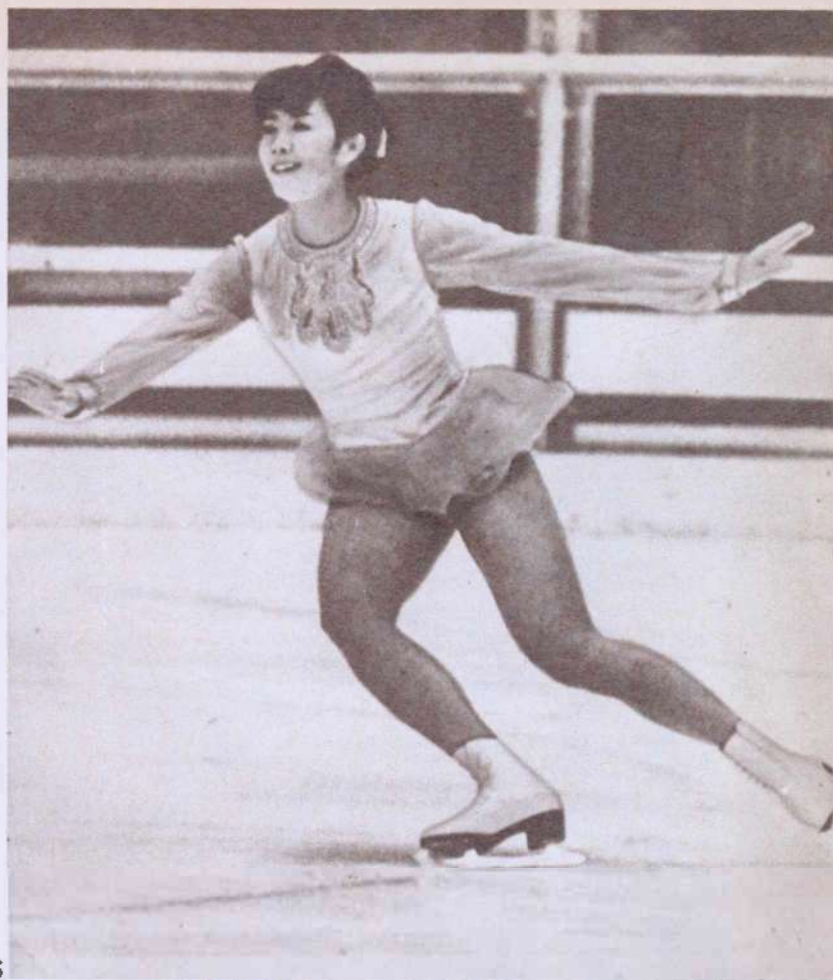
specialiștii jocului cu pucul. Îi puteți vedea în această imagine în prim plan, internaționalul Viaceslav Starșinov, ținând în mână unul dintre ultimele trofee cucerite: «Cupa Ahearne».

3. Cea mai mare speranță a schiorilor japonezi: Yukio Kasaya «Zburătorul» nipon avea toate șansele să câștige tradiționalul «Concurs al celor patru trambuline». El se afla în fruntea clasamentului după primele trei manșe ale întrecerii, când s-a retras din concurs pentru a putea participa, acasă, la concursul de selecție pentru J.O. Yukio a luat primul său start olimpic la J.O. de la Grenoble, fără a realiza, însă, o performanță deosebită. Acum speră să câștige medalia olimpică de aur.

4. Specialiștii susțin că în proba de patinaj viteză pe distanță de 500 m lupta pentru medalia de aur la Sapporo se va da între olandezul Ard Schenk (campionul mondial) și finlandezul Le Linkovesi, pe care vi-l prezentăm în fotografie. Patinatorul finlandez s-a impus mai ales în actualul sezon când, pe pista de gheață de la Davos, a realizat o excelentă performanță în cursa de 500 m

3

A SOSIT!

4

5

6

7

(38,0 sec.). Care va învinge la Sapporo?

5. Printre concurențele la patinaj artistic va fi și tinăra japoneză Kazumi Yamashita, marea vedetă a patinatorilor artistici niponi. Rămâne de văzut dacă Kazumi va reuși să se impună și în fața «stelelor» Europei, pe care le-am văzut nu de mult la Göteborg.

6. Un specialist și deci un concurent de temut pentru toți săritorii trambulinei de 70 m de pe muntele Miyanomori este sportivul sovietic Garlj Napalkov. Vinătorii de autografe l-au și... reperat.

7. Un mare schior francez, care viza o medalie olimpică la Sapporo, va urmări întrecerile doar pe ecranul televizorului. E vorba de Patrick Russel. El și-a fracturat piciorul drept (tibia și peroneul) în cursa de coborâre de la Berchtesgaden. A fost operat la 11 ianuarie și nu-și va putea relua activitatea sportivă mai devreme de trei luni. În felul acesta — spun francezii — o probabilă medalie olimpică și-a luat zborul...

In timp ce **Gheorghe Gruia**, cel mai bun handbalist al țării și poate chiar al lumii, susține marel meci al examenului de stat la I.E.F.S., unii dintre colegii săi din echipa națională trec prin emoțiile de debut pe pârțile de schi de la Predeal. Și dacă din când în când pe pârție se aude un strigăt avertizator, «Păzea, coboară **Gatu!**», asta înseamnă că și la schi marele dribleur al echipei campioane mondiale rămâne un original a cărui direcție de deplasare este mereu o... mare surpriză. Nici **Penu**, agiul portar al «naționalei», nu reușește să scape de glumele colegilor, mai ales de când a... pionjar cu gura în niște sirme de la marginea pârției. **Birtolom**, accidentat la un picior, se gândește cu tristete că pentru el «sezonul de schi», cu toată veselia și peripețiile, a luat sfârșit prea devreme. **Samungi** petrece acest week-end handbalistic împreună cu soția și fiica sa **Dalana**, gustând din plin plăcerea de a fi... antrenor de schi. **Chicid**, unul dintre tunarii echipei campioane mondiale, schiază foarte bine și se simte pe panta lină ca un mare înotător obligat să se scalde într-o apă până la briu. **Tudose**, **Constantinescu**, **Odae** și **Stockel** nu au jucat până acum nici o dată în echipa națională și fac totul pentru a fi la nivelul internaționalilor...

Printre handbaliștii-schiiori, dirijind această aparentă distracție, antrenorii lotului național **Nicolae Nedef** și **Eugen Trofin**. Pentru ei amuzamentul cu schiurile, la care am asistat și noi într-o dimineață, înseamnă «punerea la punct a pregătirii fizice». Ei nu pot uita nici măcar o singură clipă că vor conduce echipa de handbal a României în marea bătălie a turneului olimpic de la München.

— Cine va purta tricoul echipei noastre la J.O.? — am deschis noi discuția despre handbal cu cei doi

antrenori. Ne-a răspuns **Eugen Trofin**:

— Greu de spus de pe acum. Avem un lot lărgit în care «experiența» se îmbină cu «speranța»: **Penu** și **Orban** portari, apoi **Gruia**, **Gatu**, **Samungi**, **Chicid**, **Gunes**, **Licu**, **Bota**, **Voinea**, **Ștef**, **Birtolom**, **Dan Marin**, **Cosma**, **Schobel**, **Tudose**, **Odae**, **Stockel** și **Gelu Constantinescu**. Ultimii patru, de exemplu, nu au îmbrăcat nici o dată tricoul naționalei. Dar porțile lotului nu sînt închise...

— Ce șanse accorțați echipei României în turneul olimpic?

— **Cred** — ne-a răspuns **Nicolae Nedef** — că avem șanse egale cu echipele R.F. a Germaniei, Iugoslaviei, Republicii Democratice Germane, Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei și Ungariei. Pentru noi va fi însă ceva mai greu, deoarece toate formațiile participante la J.O. doresc o victorie în fața campionilor mondiali. Nu trebuie să neglijăm, de asemenea, forța de joc a handbaliștilor din Norvegia, Danemarca, Suedia și Polonia. Aceștia, e drept, nu au șanse să cîștige titlul olimpic, dar pot furniza mari surprize prin victorii în fața oricăreia dintre favoritele amintite mai sus.

— Credeți că vom asista la noutăți tactice în jocul adversarilor noștri?

— Nu cred că se mai poate inventa ceva tactic în handbal — a fost de părere **Nicolae Nedef**. Scorurile strînse din ultima vreme, la un gol — două diferență, ne demonstrează că surprizele de ordin tactic, care să determine victorii categorice, au dispărut. Cei șase jucători din teren au fost așezați în fel și chip, epuizîndu-se toate combinațiile posibile. Schemele de atac, la fel. Nici jucători cu totul și cu totul excepționali, ca de exemplu **Gruia**, nu mai pot hotărî singuri soarta unui meci...

O vacanță plăcută pentru familia **Samungi**. Micața **Dalana**, la 2 ani și zece luni, și-a făcut debutul pe pârțiile Predealului.

Handbaliștii la -15

— Atunci cine va învinge?
— Echipa care va greși cel mai puțin — ne-a explicat Eugen Trofin. În jocul de handbal modern trebuie fructificată orice minge, orice situație de gol. Fantezia a fost aproape complet înlocuită de... geometrie. Așa se explică, de pildă, de ce un jucător cum e Gațu nu mai înscrie decât un gol sau două într-un meci întreg. S-a ajuns până acolo încât chiar și o singură pasă greșită poate hotărî rezultatul unei partide. Va învinge echipa care va fi capabilă să facă eforturi superioare tuturor celorlalte echipe. Acesta e motivul pentru care am dorii mai multă... inimă din partea băieților la antrenamente.

În încheiere, două pronosticuri «exacte»:

Cristian Gațu: «Trebuie să se împlină ceva, nu știu ce, și vom fi campioni olimpici. Va fi foarte greu, însă, dacă vom juca în finală cu gazdele.»

Valentin Samungi: «Nimeni în lume nu știe să joace ca echipa României meciurile cu mare miză, lată de ce sînt sigur că celor trei titluri mondiale le vom adăuga și unul olimpic.»

Noi le dorim campionilor mondiali succes deplin în realizarea dorințelor.

PETRE HENT

Foto: Ion MIHĂICĂ

Cornel Penu: «Iată-mă și schior...»

Cristian Gațu: «Cum nează și legăturile astea...»

După atîta «alergătură» prin săliile de handbal, o cursă zăpadă reprezintă un adevărat... divertisment.

Gabriel Chicid — cel mai bun schior al lotului de handbal.

În timp ce handbaliștii se... jucau de-a caii și călăreții, antrenorii se gîndeau la «pregătirea fizică»...

Ștefan Birtolom pare mai puțin îngrijorat de accidentul său, decât medicul **Gheorghe Mănescu**.

Schiorii fondești de la Dinamo Brașov — antrenor George Olteanu. Grupul este condus de multipla noastră campioană Marcela Leampă, urmată de talentatul junior Vasile Rucăreanu.

BRAȘOVUL NU SE DE

Brașovul sportiv este tot atât de cunoscut, și — poate — nu mai puțin celebru ca, de pildă, Brașovul industrial. A fi brașovean înseamnă — în cele mai multe din cazuri — să fii sportiv și aceasta, din fragedă copilărie, prin însăși natura lucrurilor. Datorită așezării orașului, pe coasta de munte, iarna, pantele pe care le cobori, în drum spre școală, spre exemplu, vrînd-nevrînd le parcurgi, în cel mai prost caz, pe multe de tocuri, dacă nu pe patine sau pe schiuri. Și iată-te, oarecum, sportiv. Nu întâmplător, de pe strada Castelului, cea care te conduce în pantă lină spre terenurile de tenis și patinoarul de sub străvechile ziduri ale «Cetății» s-au ridicat Ion Țiriac (patinator, hocheist, iar în final...), Codin Dumitrescu, Viorel Marcu, Iosif Kerekeș, Felicia Bucur — tenismeni, Ștefan Ionescu, Peter, Măzgăreanu — hocheiști, ca să ne rezumăm doar la aceste câteva exemple din noianul de nume pe care le-am putea da.

Roman Turușanco a preluat de curînd secția de patinaj artistic a clubului Dinamo și sintem convinși că va ști să împărtășească cu succes vastele sale cunoștințe în materie micuților elevi, dornici să se inițieze în tainele acestei frumoase ramuri de sport.

Patinoarul artificial Petrolul este poate cea mai solicitată bază sportivă din Brașov. Pe o suprafață de numai câteva zeci de metri pătrați de gheață sint instruiți, zilnic, sute de copii în arta alunecării pe patine.

Despre cluburile sportive brașovene revista noastră a vorbit în timpul convenit, aducînd elogii, de pildă, **Steagului roșu** (înființat în 1934, sub denumirea de U.A.B.), **Tractorului** (funcționînd încă din 1927 sub titulatura I.A.R.) etc. etc. Mai puțin s-a scris însă despre clubul sportiv **Dinamo Brașov**, un club a cărui prezență se face în ultimul timp tot mai mult simțită nu numai în orașul de la poalele Tîmpei, dar chiar în întreaga țară și în afara ei. Din rîndurile sportivilor clubului Dinamo Brașov șase au fost selecționați în diverse loturi olimpice, iar 43 poartă tricourile cu emblema țării, fiind socotiți ca unii dintre cei mai virtuozii sportivi ai României.

Îngrijorarea lui Nonel...

Ion Racoviță, antrenor de tenis la clubul Dinamo Brașov, a fost distins de curind cu titlul de antrenor emerit. L-am întâlnit în Brașov, la puțin timp după sărbătorirea sa și a altor citorva merituosi activiști ai sportului din localitate, și, surprinzător, ne-am dat seama că «Nonel» este muncit de gânduri neliniștitoare.

— Ai impresia că distincția și s-a oferit fără motive întemeiate?

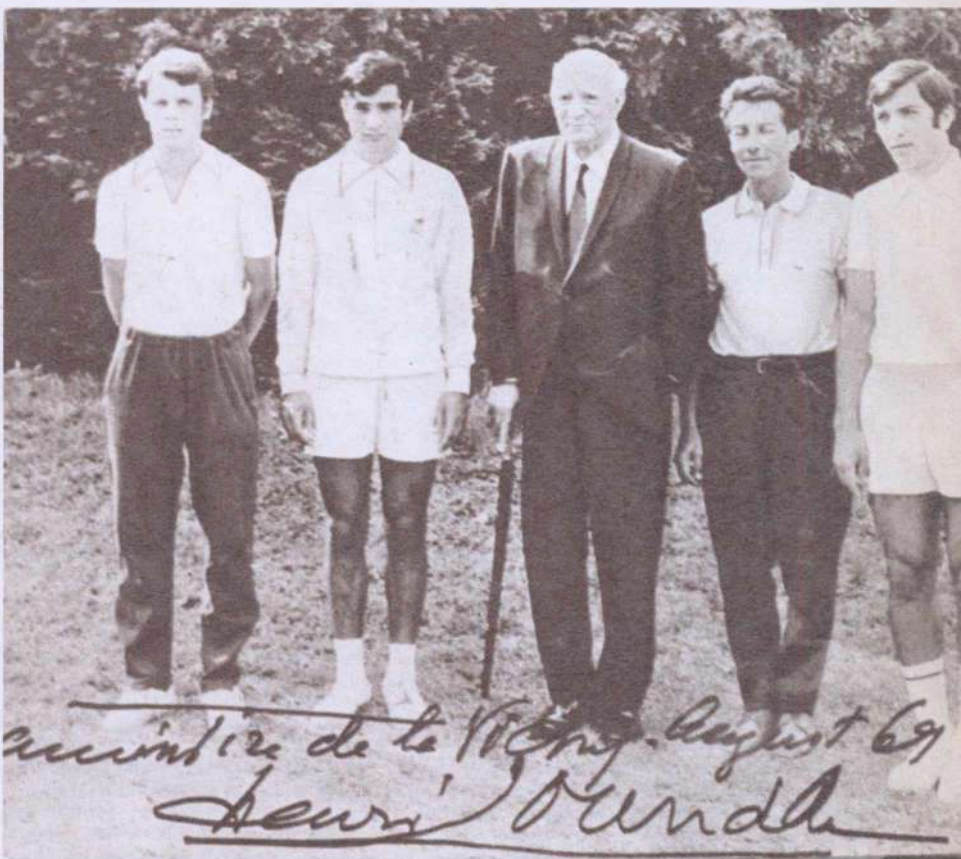
— Asta nu. Dar mă tem de ceva. Acum, când sînt antrenor emerit, n-aș vrea ca forurile în drept să găsească de cuviință că ar fi cazul să fiu... menajat. Mă simt în stare să muncesc la fel de intens și fără menajamente ca acum 10—15 ani.

Nonel Racoviță are temeri. După părerea noastră, gratuite. (Ludovic Beke a fost antrenor de tenis și mai este și în prezent la vîrsta de

...îată că era cît p-aci să facem o gafă. Nu de mult ne-a rugat insistent ca în privința asta să păstrăm tăcere. Și căcem.) Nonel, cîndva adevărată sîrlează pe terenurile de hochei, iar mai apoi motociclist-acrobat, s-a consacrat în final tenisului și numele lui și al celor pe care i-a ridicat au făcut ocolul lumii. Vreți un exemplu? Vi-l dăm: Ion Țiriac. Și mai sînt și alții: Codin Dumitrescu, Viorel Marcu, Iosif Kerekes, Felicia Bucur. În 1969, echipa de «Cupa Galea» pregătită de el (Dumitrescu, Marcu și Hărădău) a cucerit, la Vichy, locul 3.

Sîntem, deci, convinși că Nonel va continua să muncească — folosind vasta sa experiență — cu aceeași pasiune și cu același elan ca și pînă acum, iar clubul Dinamo, al cărui reprezentant este, va avea încă multe generații de tenismeni ieșiți de sub mîna antrenorului lui emerit.

Urmărind cu interes, în 1969, la Vichy, jocul echipei noastre de tenis în «Cupa Galea», ilustrul savant român Henri COANDĂ a ținut să se fotografieze cu ocupanții de atunci ai locului 3 în această mult disputată competiție. De la stînga la dreapta: Dumitrescu, Marcu, Henri Coandă, Nonel Racoviță (antrenor) și Hărădău.

MINTE...

de G. ȘTEFĂNESCU

Patinoarul artificial din Poiana Brașov este unul din principalele puncte de atracție ale stațiunii. Singurul regret al vizitatorilor este capacitatea redusă a vestiarelor și lipsa unor tribune. În rest...

În anul sportiv 1971 reprezentanții clubului Dinamo Brașov au cucerit 33 de titluri de campioni naționali. Alpinistii, boxerii, handbaliștii, judokanii, luptătorii de libere, patinatorii de viteză și «artisticii» s-au comportat remarcabil în majoritatea competițiilor republicane la care au fost solicitați să ia startul. Nu vom vorbi însă despre toți acești voinici, ci ne vom opri asupra schiorilor și aceasta nu numai datorită faptului că schiorii s-ar afla acum în sezonul lor de... aur, ci mai ales pentru motivul că secția de schi a clubului Dinamo Brașov a fost declarată, nu de mult, secție fruntașă pe țară. Și este explicabil. Antrenorii ei, Kurt Gohn, Gheorghe Roșculeț și Vasile Bobiț — la alpine, Gheorghe Vilmoș — la biatlon,

Gheorghe Olteanu și Marcela Leampă, la fond, ca și Ion Birlă la sărituri sînt nume binecunoscute în schiul românesc, iar competența lor în materie este o garanție a reușitei în munca lor de fiecare zi cu elevii. Dovezi palpabile? Elena Bașa — fondistă — este dublă campioană balcanică și triplă campioană națională pe anul 1971, iar aceasta fără a aminti despre alte numeroase succese ale sale, ca de pildă de faptul că tot anul trecut schioara dinamovistă a cîștigat și «Cupa Federației». Gheorghe Vilmoș socotim că nu mai are nevoie de recomandări speciale, dar nu-l putem omite de pe... lista noastră și chiar ne simțim datori să-i transmitem acum, în preajma Jocurilor Olimpice

de iarnă, mult succes la Sapporo. Dan Cristea, maestru al sportului, triplu campion național de seniori pe anul 1971, medaliat cu bronz la Balcaniadă, este o speranță a probelor alpine românești și... sperăm să nu dezmințim așteptările.

Lista fruntașilor schiului de la Dinamo Brașov care este totodată și a «virfurilor» schiului românesc, e departe de a se încheia cu aceste cîteva nume. Ne oprim aici, rezervîndu-ne însă dreptul ca să-i adăugăm alte și alte nume, atunci cînd rezultatele schiorilor dinamoviști brașoveni se vor impune cu autoritate nu numai în concursurile interne, ci mai ales în cele internaționale unde, cel puțin deocamdată, ei mai au unele... absente.

Mijlocasul la grămadă BĂRGĂUNAȘ (Știința Petroșani) s-a evidențiat în 1971. Iată-l atacând impetuos într-un meci cu «U» Timișoara (6-0).

RUGBY-ul ÎN CIFRE

În acest moment de pauză în campionatul de rugby, ne-am adresat statisticii, considerând că poate fi interesantă cunoașterea echipelor din primul esalon și prin prisma cifrelor.

Cifrele pot exprima cu fidelitate desfășurarea unei competiții. Faptul acesta ne-a venit în ajutor pentru a ilustra turul campionatului divizionar A de rugby.

În cele 11 etape ale acestei prime părți a întrecerii s-au înscris 1197 de puncte (din care 508 în prima repriză), ceea ce înseamnă o medie de 108,8 p. de etapă și 18,1 p. de meci. Totalul de 1197 a fost obținut prin înscrierea a 157 de încercări (din care 67 transformate), prin fructificarea a 99 lovituri de pedeapsă și prin realizarea a 46 lovituri de picior căzute.

Etapa cu cele mai multe puncte înscrise a fost cea de debut cu 154 p., contrariul constituindu-l etapa a IV-a cu 60 p.

Superlativele sînt deținute de formațiile: Steaua - cel mai mare scor (52-3 cu Agronomia Cluj); Știința Petroșani și Gloria București - cel mai mic scor (3-0 în partidele susținute cu aceeași

formație, C.S.M. Sibiu); Grivița Roșie - cea mai laborioasă echipă (183 p); Știința și Universitatea - autoarele celor mai multe victorii (8); Știința - cele mai puține puncte primite (44); Grivița Roșie - are, în schimb, cele mai puține înfringeri (1); Gloria și Agronomia - cele mai puține victorii (2) și Agronomia - cele mai multe înfringeri (9). Recordmana meciurilor nule - Grivița Roșie (3). O singură dată a fost consemnat rezultatul de 0-0, în partida Rulmentul Birlad - Știința.

13 arbitri au condus cele 66 de întâlniri disputate. Recordul îl dețin următorii «cavaleri ai fluierului»: Al. Lemneanu, Șt. Constantinescu, D. Grigorescu și V. Cișmaș, care au condus cîte 7 partide. Cel mai bun s-a dovedit a fi Al. Lemneanu, notat cu «foarte bine» în 5 din cele 7 meciuri la care a fost delegat.

Dumitru NEGREA

SPORTUL PE ȘEVALETUL PICTORILOR

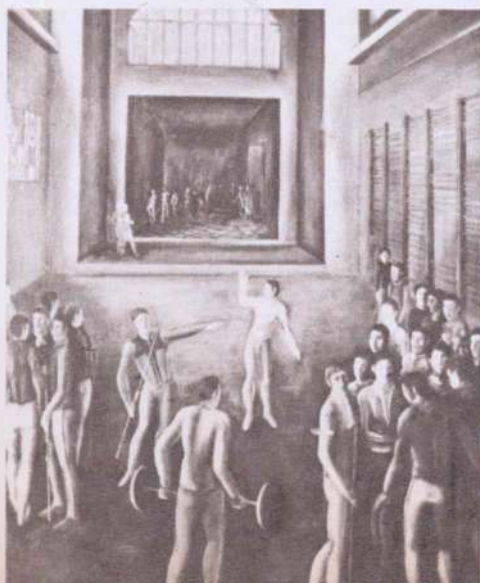
Arta contemporană, avînd drept prim obiectiv să ne vedea, în forme cît mai pregnante, vastul orizont al vieții noastre noi, al societății socialiste construită de toți oamenii muncii, de întregul nostru popor, își manifestă prin «Salonul de pictură și sculptură al municipiului

București», deschis în sala Dalles, o mare bogăție tematică, prin pinze zugrăvite și lucrări dăltuite în piatră, marmură și metal.

Din dinamica activității creatoare a constructorilor socialismului arta nu putea să nu exprime și dinamica sportului nostru, care, sub conducerea Partidului, cunoaște o dezvoltare nemaiîntîlnită pînă acum. Pictori din toate generațiile au surprins, în culori vii sau potolite, tumultul stadioanelor și al sălilor de sport, fixînd pe pînză secvențe de o frenetică mișcare din partide de fotbal și rugby (reproducerea nr. 1 și 2 după tablourile lui Dorian Șcauz, zîntul turismului în România (plaza Luciei Dem. Bălăcescu), chipul așter al «Campioanei» sau trupurile suple dintr-o sală de sport (Semproniu Idozan). Cu regretul de-a nu fi putut reda aici dect în alb și negru toată vivacitatea cromaticii acestor tablouri mai notăm realizările de mare pondere artistică ale lui Teodor Răducan («Santierul bazei nautice de la Străulești») și bine echilibrata portretă «Tineri sportivi» ale Amaliei Gherasim Diamandescu.

Cine spunea că Arta și Sportul nu fac cîșă bună, sub aceeași cupolă luminoasă a lăcașului Culturii?

AL. VIDRAN

PUTIA
CU
scrisori

ȘĂFTICA CARAIMAN — Ivesți. Rar mi-a fost dat să aud de o fată care să iubească, așa ca tine, trei echipe de fotbal de-o dată. Ți-am îndeplinit rugămintea și i-am felicitat pe toți fotbalisții de la Rapid, Dinamo și Steaua. Primește mulțumirile lor și promisiunea de a juca pe placul tău în tot returul campionatului.

MIHAELA DOMȘA — Timișoara, Bd. Republicii nr. 2, dorește ca începînd cu anul acesta să-și facă o colecție de trofee sportive (de toate felurile). Amatorii îi pot scrie pe adresa de mai sus.

ATILA SIMON — Turda. Vă mulțumesc în numele colegilor mei pentru frumoasele aprecieri pe care le-ați făcut la adresa revistei noastre. Rîndurile dv. au constituit unul dintre cele mai frumoase... cadouri primite de Anul Nou. Vom ține seama de propunerile făcute, mai puțin de cele în legătură cu apariția unor reviste speciale de box, atletism, handbal etc. Apariția unor asemenea publicații nu depinde de... «bunăvoința» noastră, așa cum credeți. Mai scrieți-ne!

NINA MACOVEI — Pitești. Fiind foarte ocupat, nu am avut timp să-l caut pe lordănescu și să-l întreb, așa cum m-ați rugat, dacă vrea să corespundeză cu dv. Cred că cel mai bine ar fi să-l întrebați chiar dumneavoastră, scriindu-i pe adresa clubului Steaua: Calea Plevnei nr. 114, București. Dar după reîntoarcerea din America de Sud...

CRISTINA NEAGU — Buzău. Nu mi se pare deloc «caraghios» faptul că practicați tenisul de atîția ani. Ba, dimpotrivă, consider normal ca fetele să facă sport și vă felicit că nu vă mîrginiți doar la faptul de a fi «admiratoare», «spectatoare» sau «telespectatoare», așa cum fac multe dintre fetele care îmi scriu. Lui Ion Țiriac îi puteți trimite scrisorile pe adresa Federației române de tenis: str. Vasile Conta nr. 16, București.

ION FELEA — Comuna Firleștești. 1) Fotbaliștii din echipa națională vă mulțumesc pentru felicitările transmise prin intermediul meu și vă promit în continuare meciuri bune în campionatul european. 2) Partida de fotbal România-Tara Galilor a fost transmisă și de televiziunea cehoslovacă.

ANICA DELCEA — Comuna Măldăeni, Jud. Teleorman. Te felicit pentru poezia adresată fotbalisților din echipa noastră națională și, drept răsplăt, așa cum m-ai rugat, îl rog și eu pe toți suporterii formației Dinamo București să-ți scrie pe adresa de mai sus, deoarece vrei să corespundă cu ei.

RODICA — Pitești. Doriți ca la rubrica «Sportul a doua pasiune» să apară și cîntărețul de muzică ușoară Aurelian Andreescu, despre care știți că iubește mult sportul. Dacă informația pe care ne-ați dat-o este exactă, vă promit ca vă vom îndeplini dorința. În altă ordine de idei, iată adresa fotbaliștilor de la C.F.R. Cluj: Piața Victoriei nr. 17, Cluj.

MARY GLAVAN — București, str. Leului nr. 25, sector III, dorește să corespundă cu suporterii echipei de fotbal Steaua. După cum vezi, dragă Mary, îmi place să îndeplinesc dorințele tuturor celor care îmi scriu și nu am nici o... «slăbiciune» pentru dinamoviști sau rapidiști.

ELENA NAE — București. Ilie Năstase ne-a vizitat la redacție cu doua, trei zile înainte de Anul Nou. Cu acest prilej i-am arătat și scrisoarea trimisă de dv. A citit-o cu multă plăcere și vă mulțumește pentru felicitări. Uitam să vă spun că l-a amuzat tare mult epigrama pe care i-ați făcut-o.

Petrus

Un moment din Intilnirea de la Nantes 1967 (3—11). Era pe vremea cind inaintarea noastră mai rezista încă și organiza o perdea de protecție în fața mijlocașului. De la stînga, Florescu, Baci, Țuțuianu, Veluda, Ciobănel și Dinu.

BEZIERS și MAULEON

pete negre pe fața rugbyului românesc

Dați-mi voie, ca în calitate de vechi rugbyst, totodată de om care și-a legat viața de o jumătate de secol de destinele acestui sport, să-mi exprim dezamăgirea față de modul în care rugbystii noștri ne-au reprezentat la recentul turneu întreprins în Franța. În meciul oficial, contînd pentru «Cupa națiunilor FIRA», echipa de rugby a României a pierdut cu 31—12, într-o manieră care mi-a amintit, prin prisma jocului din repriza a II-a mai ales, de Bordeaux, 1957... Cîteva zile mai tîrziu, aceeași echipă a țării — chipurile o selecționată divizionară — pierdea, e drept, la un scor mai puțin sever (7—14) în fața selecționatei Bearn, dar cam în același mod ca și în capitala Hérault-ului.

Este o realitate crudă care ne face să roșim. O evidență rămînere în urmă care trebuie să ne dea serios de gîndit. Am greșit mult în ultimii ani, bîzîndu-ne pe o sureală creată de o mină de sportivi care s-au dăruit cu adevărat. Cei care i-au urmat au făcut însă prea puțin pentru menținerea unei valori, pentru respectarea unei tradiții, pentru trîlnicia unui prestigiu cucerit pe continent, dacă nu chiar în lume. Îndrăznesc să mă lărgesc afirmația, gîndindu-mă că succesele rugbystilor noștri în Anglia, în cele două turnee din 1955 și 1956, precum și victoriile asupra XV-lui Franței (în trei rînduri), ca și rezultatele de egalitate de la Bayonne și Toulouse vor fi avut efect peste granițele Europei.

Ce a rămas însă din această glorie a rugbyului românesc? Nimic sau aproape nimic. Beziers-ul și Mauléon-ul ne-au pus cu asprime în fața acestei realități crude.

S-a greșit, este evident. S-a greșit acceptîndu-se ca în cluburi să se muncească la întîmplare, să se realizeze o selecție formală de către tehnicieni care adesea n-au avut sau nu au o calificare directă, oameni care au muncit funcționarește, fără pasiune și fără orizont. Au intrat în rugby tineri care n-aveau prea multe contingențe cu acest sport. Contingențe fizice și mai ales sufletești. Cum n-au avut nici cei care i-au depistat, care le-au deschis porțile.

De aici, evident, toate erorile. Priviți la echipele care activează în campionat. Întoarceți-vă apoi în timp și amintiți-vă ce jucători intrau în componența unor echipe din prima divizie, acum 10—15 ani. Un Marinache lîngă un Șerban sau un Mladin alături de un Atanasiu. Sînt apropieri care pot trezi zimbete, de fapt ele ar trebui să genereze suspine.

Muncii așa-zise de selecție i-a urmat o instruire aproximativă. În cluburi se muncește fără orizont, la întîmplare, după preferințele unor sportivi sau după «concepția» unor «pseudo-antrenori». De aici și consecințele: slabe cunoștințe tehnice (nici elementele de primă referință ale jocului de rugby nu sînt abordate cum trebuie, aprofundate, mă gîndesc la pasă și placaj), o umbră de pregătire fizică, fără de care practicarea rugbyului reprezintă un non sens, o insuficiență preocupare față de exersarea unor scheme

tactice. În fond, cum ar putea niște jucători să-și propună rezolvarea unor probleme tactice, cînd ei au un bagaj atît de relativ de pregătire tehnică?

Efectele acestei pseudo munci de pregătire în cluburi se resimt nu numai în viața echipelor (și campionatul actual în care divizionarele din București au fost deseori puse în inferioritate de către formații din provincie) ci — ceea ce este mai grav — în viața, în existența însăși a echipei naționale. Am văzut anul acesta cît de greu ne-am desprins de echipa Italiei, la București. Se știe cu cîtă stingăcie au abordat jucătorii noștri meciul cu Marocul de la Casablanca. Am trăit cu toții momente de penibilă nedumărire urmărind echipa țării la acel amical de pe Giulești cu selecționata Varșoviei. Încă de pe atunci era limpede pentru toți aceia care se pricep cît de cît în acest sport, că în Franța aveau să ne aștepte chinuri mari.

Se pune firesc întrebarea: cui încredințăm pregătirea echipei naționale? Normal ar fi unor oameni recunoscuți și prin capacitate și prin obiectivitate. XV-le țării nu trebuie să fie expresia intereselor unui antrenor, ci chintesența valorilor reunite din toate cluburile. Or, la noi nu prea s-a întîmplat așa. Există, e drept, un antrenor federal, dar acesta este subordonat pe cît se vede colegului cu care colabo-

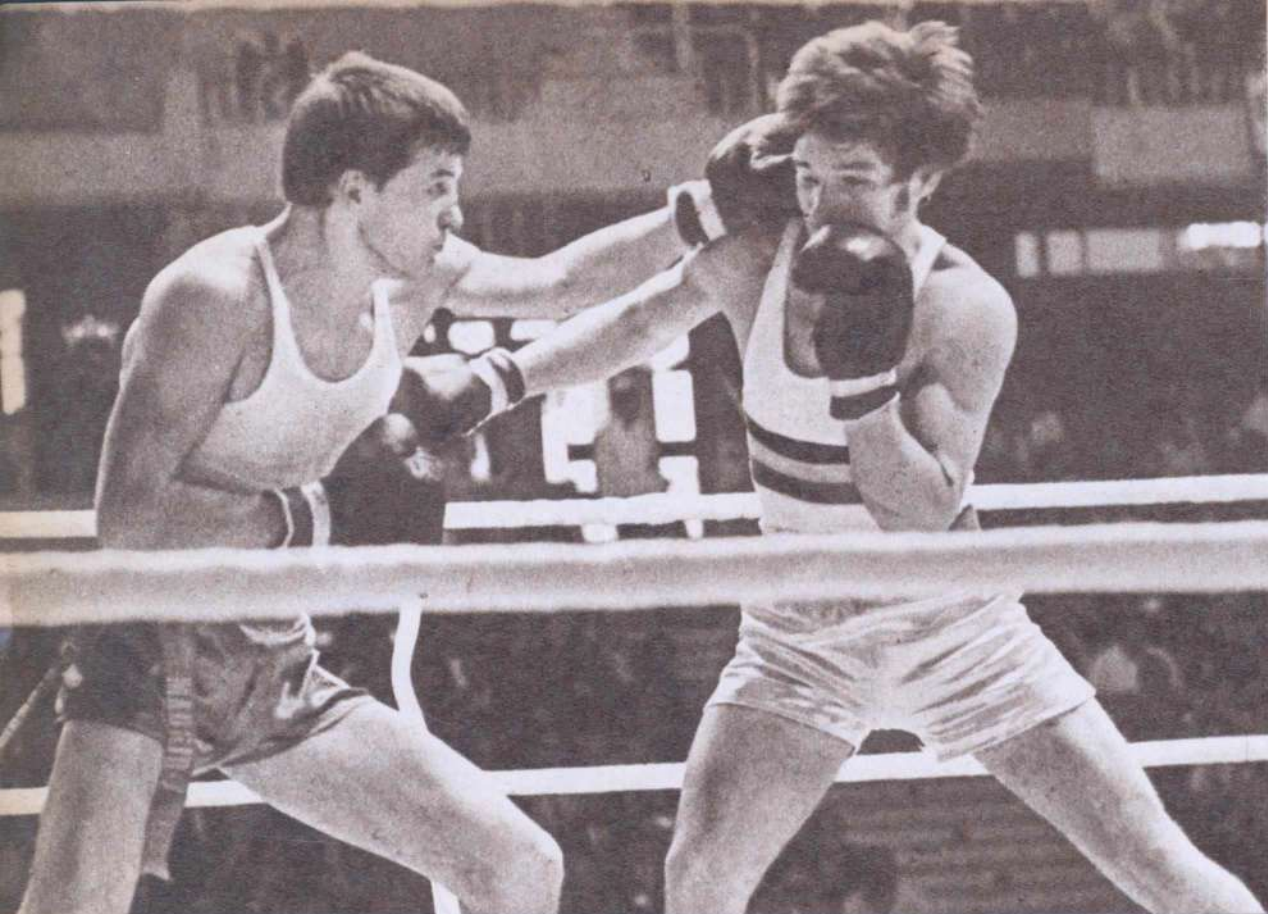
reză, nu își impune punctul de vedere. Și atunci, pentru ce mai este nevoie de antrenor federal? Doar pentru acoperirea unui post în schemă? De ce nu se apelează la un alt sistem, mai judicios și incomparabil mai eficient — așa cum există în alte țări — ca pregătirea lotului reprezentativ, începînd cu operația de selecție, să o realizeze un colectiv de antrenori dintre aceia care nu au nici un fel de corelații cu cluburile. Ar putea intra, de asemenea, în discuție și existența unui grup de consilieri, oameni care au servit rugbyul, care i-au rămas credincioși și acum cînd nu îl mai pot practica. Avem, slavă Domnului, destui asemenea oameni care voruntar și-ar putea aduce contribuția la pregătirea unei echipe naționale puternice, care să nu ne mai dea emoții chiar atunci cînd jucăm în compania unor reprezentative sub valoarea alor noștri.

Sigur, problemele rugbyului românesc sînt mai largi decît cele pe care am căutat eu să le enunț aici. Dacă vreți, am avansat doar cîteva repere pentru o eventuală discuție pe un plan mai mare, cu toți factorii de răspundere. Fiindcă ceva trebuie făcut pentru redresarea rugbyului românesc. Așa nu se mai poate!

Mihai NICULESCU

O fază de la recenta partidă de la Beziers (12—31), în care înaintarea franceză, dezlănțuită, a dominat copios cîmpul de joc. Se văd Dauga, Cantoni, Buonomo, Spanghero, Vaquerin, Martin și Benesis. Ce putea face în fața lor, singur, Nica?

Polonezul TOMCZYK (stînga) și campionul nostru Gabriel POMETCU luptînd pentru supremația europeană la categoria pană. Învins pe ringul de la Madrid, Pometcu dorește să-și ia revanșa la München.

CEI MAI BUNI BOXERI DIN EUROPA

ROMÂNIA și U.R.S.S. pe primul loc într-un clasament neoficial

De ani de zile, colegul nostru polonez Jerzy ZMARZLIK (de la ziarul «PRZEGLAD SPORTOWY» din Varșovia) se ocupă cu minuțioasă înțocmire a clasamentului anual al celor mai buni boxeri amatori din Europa. A-l concura, înseamnă a ignora arbitrarul inevitabil al unor asemenea ierarhizări. Iată de ce acceptăm clasamentul lui Zmarzlik pe 1971, cu toate imperfecțiunile lui și cu convingerea că în domeniul opțiunilor nu există nimic ireproșabil. Este evident că baza clasamentului a constituit-o (cu o singură excepție) tabelul final al campionatelor europene de la Madrid, ceea ce este firesc și îi conferă o anumită cotă de siguranță. Convenția propusă de autor cere ca nici o țară să nu figureze cu mai mult de un reprezentant la fiecare categorie, ceea ce dezavantajează, într-un fel, țările cu un box mai avansat. Excepția pomenită (și care ne intrigă) privește ignorarea campionului european luotjavičius și înlocuirea lui în fruntea categoriei mijlocii cu compatriotul său Rufat Riskiev, boxer cu un stil neortodox și mai puțin cunoscut pe plan internațional. Dar, de vreme ce am admis rigorile clasamentului...

În comentariile sale, autorul consideră «tandemul Tomczyk-Pometcu de clasă egală» și apreciază că (în ciuda lipsei sale fortuite din clasament) «Dobrescu este în stare să-i învingă pe amindoi!» (Beyer și Cuțov).

Boxerii români apar de 11 ori în clasament, deci nu lipsesc de la nici o categorie, ceea ce se mai întâmplă doar boxerilor sovietici și polonezi (în timp ce pugiliștii din R.D.G. au 9 reprezentanți, cei din Ungaria doar 8). Prezența aceasta masivă subliniază valoarea generală a pugilatului românesc, deși, spre regretul nostru, nici un boxer român nu mai figurează pe primul loc al categoriilor. De trei ori pe locul 2, de cinci ori pe locul 3, pugiliștii noștri se mențin în elita continentală.

Interesant ni s-a părut — pe baza clasamentului polonez — să întocmim o ierarhie pe țări, dînd puncte, în mod tradițional, de la 10 la 1, boxerilor clasati. Pe acest teme, în fruntea pugilatului european se află ROMÂNIA și U.R.S.S. cu cite 84 de puncte, urmate de Polonia cu 83. Cele trei țări alcătuiesc evident contingentul cel mai valoros al boxului în Europa.

Victor BĂNCIULESCU

COCOȘ

1. T. Badari (Ungaria)
2. A. Melnikov (U.R.S.S.)
3. A. DUMITRESCU (România)
4. M. Dowling (Irlanda)
5. S. Förster (R.D.G.)
6. J. Krampa (Polonia)
7. A. Cosentino (Franța)
8. G. Turpin (Anglia)
9. J.L. Otero (Spania)
10. S. Panaiotov (Bulgaria)

PANĂ

1. R. Tomczyk (Polonia)
2. G. POMETCU (România)
3. A. Botos (Ungaria)
4. Mc. Carthy (Irlanda)
5. V. Sokolov (U.R.S.S.)
6. D. Rusinov (Bulgaria)
7. T. Cacouris (Grecia)
8. R. Ergan (Turcia)
9. A. Carrera (Italia)
10. P. Prause (R.F.G.)

SEMIȘOARĂ

1. J. Szczepanski (Polonia)
2. A. VASILE (România)
3. N. Hromov (U.R.S.S.)
4. L. Orban (Ungaria)
5. C. Nash (Irlanda)
6. S. Tatar (Turcia)
7. J. Singleton (Anglia)
8. G. Capretti (Italia)
9. P. Hess (R.F.G.)
10. P. Fambach (R.D.G.)

SEMIMUSCĂ

1. G. Gedö (Ungaria)
2. R. Rozek (Polonia)
3. A. MIHAI (România)
4. F. Udella (Italia)
5. V. Strelnikov (U.R.S.S.)
6. K. Pichl (R.F.G.)
7. M. Abrams (Anglia)
8. J. Escudero (Spania)
9. H. Rocke (R.D.G.)
10. R. Evans (Țara Gallilor)

MUSCĂ

1. J. Rodriguez (Spania)
2. L. Blazynski (Polonia)
3. V. Zaporojet (U.R.S.S.)
4. C. GRUIESCU (România)
5. Mc. Laughlin (Irlanda)
6. R. Khaloufi (Franța)
7. Mc. Cowdell (Anglia)
8. G. Junghaus (Ungaria)
9. R. Blum (R.F.G.)
10. M. Ozben (Turcia)

UȘOARĂ

1. U. Beyer (R.D.G.)
2. C. CUȚOV (România)
3. P. Stoicev (Bulgaria)
4. I. Montague (Irlanda)
5. B. Jakubowski (Polonia)
6. E. Sivebaek (Danemarca)
7. M. Kingwell (Anglia)
8. S. Kazarian (U.R.S.S.)
9. A. Chioconi (Italia)
10. E. Doruk (Turcia)

SEMIMIJLOCIE

1. J. Kajdi (Ungaria)
2. M. Wolke (R.D.G.)
3. V. ZILBERMAN (România)
4. A. Abdurahmanov (U.R.S.S.)
5. C. Sandal (Turcia)
6. I. Kiriakov (Bulgaria)
7. D. Lassandro (Italia)
8. A. Fernandez (Spania)
9. R. Petek (Polonia)
10. S. Ekonomakos (Grecia)

MIJLOCIE MICĂ

1. V. Tregubov (U.R.S.S.)
2. W. Rudkowski (Polonia)
3. I. GYORFI (România)
4. S. Belici (Iugoslavia)
5. D. Kottysch (R.F.G.)
6. P. Tiepold (R.D.G.)
7. H. Sozen (Turcia)
8. K. Doncev (Bulgaria)
9. P. Doherty (Irlanda)
10. M. Giordanella (Franța)

MIJLOCIE

1. R. Riskiev (U.R.S.S.)
2. J. Brauske (R.D.G.)
3. A. NĂSTAC (România)
4. R. Virtanen (Finlanda)
5. W. Stachurski (Polonia)
6. A. Minter (Anglia)
7. E. Jarner (R.F.G.)
8. Mc. Caferty (Scoția)
9. J. Duffour (Franța)
10. K. Kirkov (Bulgaria)

SEMIGREA

1. M. Parlov (Iugoslavia)
2. J. Gortat (Polonia)
3. G. Sachse (R.D.G.)
4. N. Anfimov (U.R.S.S.)
5. H. STUMP (România)
6. R. Jensen (Danemarca)
7. J. Toth (Ungaria)
8. H. Skog (Norvegia)
9. H. Kolelitsch (Austria)
10. J. Galvez (Spania)

GREA

1. V. Cernisev (U.R.S.S.)
2. P. Hussing (R.F.G.)
3. L. Trela (Polonia)
4. L. Stevens (Anglia)
5. D. Limant (R.D.G.)
6. K. Pandov (Bulgaria)
7. I. ALEXE (România)
8. G. Ozbey (Turcia)
9. L. Juhasz (Ungaria)
10. A. Victor (Franța)

1-2 ROMÂNIA	84
U.R.S.S.	84
3. Polonia	83
4. R.D.G.	56
5. Ungaria	54
6. Irlanda	38
7. Anglia	31
8. R.F.G.	29
9. Bulgaria	28
10. Turcia	23
11. Spania	19
12. Italia	18
13. Iugoslavia	17
14. Franța	13
15. Danemarca	10
16. Finlanda	7
17. Grecia	5
18. Norvegia	3
19. Austria	2
20. Țara Galilor	1

(Nr. 3) și (Nr. 4) în clasamentul «mijlociilor», Alec NĂSTAC (stînga) și finlandezul VIRTANEN, vor avea un cuvînt greu și în turneul olimpic.

A DISPĂRUT UN PRIETEN AL „NOBILEI ARTE”

*J'ai eu la chance d'être l'ami
de plusieurs d'entre eux, parmi
les légendaires.
Je ne reviens toujours, en leur
compagnie, l'admiration
inimitable de me trouver en
contact avec des hommes qui
furent les meilleurs dans
un sport qui conserve
l'honneur d'être appelé:
le Noble Art.*

Maurice Chevalier

Celebru șansonetist francez MAURICE CHEVALIER, decedat în prima zi a acestui an, a fost unul dintre cei mai statornici și mai pasionați iubitori ai boxului, sport pe care l-a și practicat în tinerețe în aceeași sală unde și-a făcut debutul fostul campion al lumii Geor-

ges Carpentier. În prefața pe care a scris-o Chevalier la una dintre cărțile ziaristului francez Georges Peeters, regretatul artist amintește printre altele, referindu-se, bineînțeles la boxeri: «Eu am șansa de a fi prietenul multora dintre ei, printre care unii de le-

gendă. Și eu resimt întotdeauna, în compania lor, admirația intimidată de a mă afla în contact cu omenii care au fost cei mai buni într-un sport care păstrează onoarea de a fi numit: Nobila Artă.»

Iată-l pe Maurice Chevalier (în centrul imaginii de sus) urmărind, în sala Wagram din Paris, un antrenament între fostul nostru campion european Lucian Popescu și celebrul Al. Brown-Panama.

Fotografia din mijloc ni-l prezintă pe Chevalier «boxînd» cu marele campion francez (decedat într-un tragic accident de avion) Marcel Cerdan. Jos, un duet cu ani în urmă imbatibil: Ray Sugar Robinson pe ring și Maurice Chevalier pe scenă.

FAMILIA

Bineînțeles că sezonul recent încheiat a fost cel mai productiv din istoria clubului arădean. Într-adevăr, autoritatea cu care U.T.A. a încheiat prima jumătate a campionatului și, mai ales, prestația cu care a ajuns în «sferturile U.E.F.A.» vorbesc de la sine. Dar, acest frumos eveniment mi se pare mai puțin impresionant decât faptul că U.T.A. navighează «pe culme» de vreo patru ani, oferind un exemplu de constanță valorică și de tenacitate fizică și psihică cu care foarte puține echipe europene se pot lăuda, într-o perioadă când un mare succes este urmat în general de prăbușiri devenite aproape firești. (În acest sens se poate da ca exemplu «cazul Nürnberg», al aceluși puternic reprezentant al fotbalului vest-german, care, după ce a câștigat campionatul, a căzut în liga a doua...)

«Miracolul arădean» este cu atât mai spectaculos cu cât U.T.A. a beneficiat în această perioadă de un lot foarte restrins, fiind ceea ce se cheamă o echipă ai cărei jucători evoluează în general 1350 de minute într-o jumătate de campionat, cum a fost cazul în acest tur.

Cum se explică «seria U.T.A.», adică această serie căreia i s-a prevăzut de atâtea ori sfârșitul, pe baza «vrstei» lui Lereter, a uzurii generale a tuturor jucă-

torilor și, cum spuneam, a numărului foarte redus al titularilor fără... rezerve, echivalent, în fond, «unsprezecele» de bază?

Cred că principala forță a U.T.A.-ei este coeziunea morală, stimulată de întransigența demnă a lui Nicolae Dumitrescu III. Pentru U.T.A. a fost întotdeauna mai importantă valoarea morală a omului decât valoarea tehnică a jucătorului. Renunțarea la Șchiopu, la Florian Dumitrescu sau la Gornea a urmărit în primul rând sudarea echipei, prin eliminarea unor fotbaliști talentați, e adevărat, dar care nu înțelegeau să facă parte și din «familia U.T.A.»

Toate celelalte calități ale echipei care a eliminat pe Feijenoord derivă din această calitate fundamentală, care este calitatea-program.

La startul noului sezon competițional, care coincide nici mai mult nici mai puțin decât cu meciul tur cu Tottenham, arădeanii se prezintă în primul rînd cu uimitoarea lor coeziune sufletească.

Să le urăm succes. Ar fi un nou triumf al ideii despre sport, care resimte de atâtea și atâtea ori handicapul luptei exclusive pentru victorie...

Ioan CHIRILĂ
Foto: Paul ROMOȘAN

«CUPA FAIR PLAY» și cuceritorul ei, Iosif LERETER. La 39 de ani, Iosif Lereter cucerește trofeul sportivității, după 25 de ani închinată «bătăliilor» de pe gazon. Iată ce ne-a declarat decanul fotbaliștilor noștri în momentul primirii trofeului: «Cupa Fair Play este cel mai frumos trofeu al «carierii» mele de fotbalist. Dați-mi voie să-mi exprim părerea că această victorie personală nu ar fi fost posibilă fără sprijinul coechipierilor mei. Iată de ce, «Cupa Fair Play» nu este pentru mine un trofeu personal. El aparține în egală măsură echipei mele, U.T.A.»

U.T.A.

Flavius DOMIDE vi-l prezintă pe Domide II, în atmosfera... altarului său fotbalistic. La ora când apare acest fotoreportaj, «bătrînul» Domide așteaptă prima victorie a anului: Domide III.

tragerii la sorți (Tottenham), U.T.A. a spus adio vacanței printr-o agapă cal cvartetul «Beatles» (Popovici-Both-Kun-Domide), care a făcut intrarea doneză.
 lircea Petescu, fanionul glorios al lui Feijenoord va rămâne întoldeana să dintre amintiri.
 vedeți pe piciorul lui Axente nu e un ornament al ciorapului, ci cusătura și chirurgicale la care a fost supus. Dar, Axente este mai optimist ca ori
 mai la Arad, ca porlar... secund al Politehnicii Timișoara, Vidac a ajuns în
 ubal, unde a făcut o partidă mare, contribuind decisiv la calificarea echipei
 și scurtă ascensiune a avut deseori tensiunea... mersului pe sîrmă...

O aruncătoare de suliță la porțile afirmării internaționale: tinăra clujancă Eva Zörgő — antrenor Peter Naghi (în 1971 — 52,36 m.).

ATLETISM ÎN CIFRE

Tudor Stan (Viitorul), aruncătorul care în două sezoane a efectuat salturi foarte mari: 58,06 în 1971 la aruncarea ciocanului. Pentru 1972 și-a fixat un obiectiv deosebit: peste 65 m; antrenorul său C. Mușat afirmă că ar putea și mai mult...

Juniori ca vîrstă, seniori ca performanță

Gheorghe Ghiu (Metalul București), fizic și capacitate de efort asemănătoare lui Peter Snell. Diferența este deocamdată numai în ceea ce privește performanța: Ghiu (17 ani) — 1.51.6 în anul 1971.

ca performanță

La început de sezon athletic, și o dată cu omologarea recordurilor europene de juniori, apreciem că o trecere în revistă a virfurilor valorice europene și naționale se impune.

Studiind tabelul alăturat se remarcă, în primul rînd, în mod deosebit, valoarea foarte ridicată a recordurilor europene de juniori, foarte apropiată de aceea a seniorilor. Pentru respectul adevărului, vom adăuga că o listă a recordurilor mondiale de juniori ar mări și mai mult această valoare la cifre precum: 10,0 — 100 m; 20,1 — 200 m; 44,9 — 400 m; 1.44,9 — 800 m; 3.36,1 — 1 500 m; 20,20 m—greutate; 13,5—110 m garduri; 13.39.6 — 5 000 m etc, recorduri deținute toate de atleți din S.U.A.

Asemenea rezultate duc la concluzii clare. Valoarea actuală a juniorilor, pe de o parte, este tot mai ridicată, confundîndu-se cu cea a seniorilor, uneori chiar mai valoroasă, iar pe de altă parte, în munca cu atleții juniori, menajamentele au fost de mult lăsate la o parte.

Trebuie remarcat faptul că 3 atleți sînt trecuți cu același nume și la recordul de juniori și la cel de seniori al Europei. Este vorba de Brumel la înălțime, Kirszenstein la 200 m și de Pollak la pentatlon. De asemenea, 3 supercamponi nu au încă recordurile de juniori doborîte. Este cazul cu Brumel (record din 1961), Kirszenstein și Peneș (din 1964). Celelalte recorduri sînt realizate din 1968 întoace.

În sfîrșit, dacă am repartiza pe țări deținătorii acestor recorduri la seniori și la juniori ar rezulta:

Țara	Seniori	Juniori
U.R.S.S.	9	7
R.F.G.	9	2
R.D.G.	6	12
Franța	3	5
Anglia	2	2
Finlanda	1	1
Polonia	1	2
Austria	1	1
Cehoslovacia	1	1
Grecia	1	—
Olanda	1	—
România	—	1
Norvegia	—	1

Ceea ce arată că valorile supreme sînt împărțite între tot mai puține țări, ponderea cea mai mare avînd-o U.R.S.S., R.F.G. și R.D.G., cu cele mai multe recorduri la ambele categorii, cu o pondere în plus pentru juniori, de partea R.D.G.

În concluzie se poate spune, fără teamă de a greși, că la nivel de mare performanță juniorii numai cu numele își mai merită... numele, deoarece în realitate, ca valoare ei sînt... seniori. Această concluzie

trebuie să ne ghideze neapărat și pe noi în activitatea practică cu juniorii.

Proba	Rec. european seniori	Rec. european juniori	Record românesc seniori	Record românesc juniori
BĂIEȚI				
100 m	10,0	10,1	10,2	10,5
200 m	20,2	20,4	20,9	21,5
400 m	44,9	45,5	46,5	47,2
800 m	1.44,9	1.45,9	1.48,2	1.51,8
1 500 m	3.34,0	3.40,6	3.40,5	3.47,8
5 000 m	13.22,2	13.53,4	13.49,8	14.44,4
110 m gard.	13,2	13,7	13,8	14,5
400 m gard.	48,1	50,2	50,7	53,3
2 000 m obst.	—	5.32,0	—	5.47,2
Înălțime	2,28	2,25	2,20	2,16
Prăjină	5,49	5,40	5,10	4,83
Lungime	8,35	7,96	8,01	7,59
Triplușalt	17,39	16,38	17,12	15,46
Greutate	21,12	18,71	17,61	16,63
Disc	68,06	58,68	60,44	53,09
Suliță	92,70	79,80	81,21	70,22
Ciocan	76,40	68,58	66,10	63,36
Decatlon	8 319	7 842	7 810	7 130
10 km. marș	41.35,0	43.21,2	43.16,6	45.15,4
4 × 100 m	36,4	39,9	40,4	40,5
4 × 400 m	3.00,5	3.11,2	3.09,5	3.15,3
FETE				
100 m	11,0	11,2	11,5	11,8
200 m	22,5	23,1	23,5	24,4
400 m	51,7	52,9	53,6	54,3
800 m	1.58,3	2.02,7	2.00,9	2.07,7
1 500 m	4.08,6	4.17,0	4.19,5	4.23,5
100 m gard.	12,6	13,4	12,9	13,8
Înălțime	1,92	1,87	1,91	1,74
Lungime	6,84	6,90	6,82	6,15
Greutate	20,43	16,91	17,22	14,61
Disc	64,88	56,16	61,08	48,02
Suliță	62,40	60,54	60,68	60,54
Pentatlon	5 406	4 834	4 826	4 163
4 × 100 m	43,4	45,2	45,7	47,0
4 × 400 m	3.29,3	3.39,3	3.37,8	3.46,8

Nicolae MĂRĂȘESCU

IMBATABILUL CRUYFF

2

1

3

4

5

E greu de presupus o victorie mai netă decât aceea pe care a obținut-o Johann Cruyff în «turnirul» său cu elita fotbalistilor europeni. Într-adevăr, Cruyff a totalizat dublul punctelor adunate de secundul său, Sandro Mazzola. Iată, de altfel, clasamentul primilor cinci: 1. CRUYFF 116 puncte, 2. Mazzola 57, 3. Best 56, 4. Netzer 30, 5. Beckenbauer 27.

Marele succes al «olandezului zburător» este confirmat și de faptul că 19 dintre cei 26 de ziaristi europeni consultați l-au «văzut» pe Cruyff pe locul întâi. Un singur cronicar — André Guillou, din Helsinki — l-a omis pe Cruyff de pe lista primilor cinci. (Cu atât mai mare satisfacția noastră, cu cât Cruyff este acum «televul» compatriotului nostru Ștefan Covaci).

Alegându-l pe Cruyff, presa sportivă europeană a optat pentru rafinement tehnic, pentru viteză de reacție, pentru înaintașul rasat care a știut să asimileze toate stiliurile marilor cenți înaintași

ai istoriei fotbalului, cu un spor de suplețe pentru înfringerea «reduțelor 1971», care reprezintă un obstacol mult mai mare decât cele ale deceniilor trecute.

Mazzola, noul Di Stefano, cucerește un meritat loc doi, cu un punctaj mai mic decât cel așteptat. Best reprezintă reacția firească a cronicarilor, mereu în căutarea unei culori mai vii pe pinza destul de ternă a fotbalului britanic 1971, în ciuda clasamentelor... În sfârșit, locurile patru-cinci (Netzer+Beckenbauer) reprezintă omagiul adus vigurosului fotbal vest-german, care a lăsat cea mai puternică impresie în anul care s-a scurs.

P.S. Iată ordinea românească a primului cvintet, transmisă revistei «France Foot-ball» prin intermediul lui Aurel NEAGU, redactorul șef al ziarului «Sportul». 1. CRUYFF, 2. Mazzola, 3. Chivers, 4. Muller, 5. Bene. Găsirea «ordinei duble» reprezintă un succes...

IN FOTOGRAFII:

1. Când Cruyff fentează, adversarul face, în general, cunoștință cu gazonul.
2. Trebuie să admitem că superba robinsonadă a... portarului Cruyff e o nouă probă a uimitoarei sale îndemnări.
3. Johann Cruyff și soția sa Danny, în seara în care «mitraliorul» a înscris al 150-lea gol pentru Ajax.
4. Cuplul Cruyff și tinăra lor moștenitoare Chantal.
5. Într-o bună zi s-a zvonit la Amsterdam că Johann Cruyff este «latonat» de Barcelona. Rezultatul? Prolungirea contractului la Ajax a fost semnată în aceeași seară...

DE LA CHAMONIX LA SAPPORO

«Olimpiadele
albe»
de-a lungul anilor

3

de Ion MATEI

(urmare din numărul trecut)

1948 — «JOCURILE PĂCII»

Războiul se terminase. Popoarele își vindeau rănile, un spirit nou de înțelegere și pace se instaura în lume. Și, în 1948, Elveția a putut, în fine, organiza această ediție, a V-a, a «Jocurilor Păcii».

Pentru a face uitat fastul de paradă al Garmisch-ului, St. Moritz-ul a creat o ambianță plăcută, veselă și optimistă, specifică oamenilor de munte și spiritului olimpic. Străzi decorate cu monumente de gheață, născute din capriciile apei înghețate, aveau să înlocuiască amintirea sumbrelor zvastici, iar clinchetul zglobiu al zurgălăilor săniilor trase de cai — zgomotul avioanelor...

713 sportivi (77 sportive) din 28 țări au luat startul la J.O. A fost salutată prezența pentru prima dată la întreceri a chilenilor, islandezilor, sud-coreenilor și libanezilor.

În programul olimpic figurează aceleași sporturi (reapare scheletoul pentru ultima oară), iar slalomul și coborîrea își capătă drepturile, devenind probe de sine stătătoare. Interesantă este prezența în cadrul demonstrațiilor, alături de patrula militară, a pentatlonului, compus din următoarele probe: cursă de fond, tir, cursă de coborîre, scrimă și călărie.

Schiul alpin își continuă marșul triumfal, devenind sportul cel mai popular. La coborîrea bărbați, se înregistrează 111 concurenți din 25 țări. Patru țări își manifestă supremația: Franța, prin Henri Oreiller medalist cu aur la coborîre și combinată, Elveția, prin Edi Renalter — slalom bărbați și Hedy Schlunegger —

Henri Oreiller (Franța) — campion olimpic în proba de coborîre, la ediția din 1948.

coborîre femei, Austria, prin Trude Beiser — combinată femei și S.U.A., prin Gretchen Fraser — slalomul. Cea mai puternică impresie a lăsat-o francezul Oreiller. Maniera impresionantă a evoluției sale la coborîre (peste 100 km/h pe o pîrtie extrem de dificilă) anunța o carieră strălucită. Din păcate, abandonând schiul în favoarea automobilismului, el sflurește tragic pe pista de asfalt.

Schiul nordic manifestă un oarecare regres, șapte țări absținând față de ediția precedentă. Suedezii câștigă toate probele de fond. Marea lor vedetă este Nils Karlsson (legendarul «Mora Nisse»), învingătorul maratonului zăpezii — 50 km. Combinata este câștigată, în schimb, spre decepția norvegienilor, de finlandezul Heikki Haav. Săriturile la trambulină au un nou campion în persoana norvegianului Peter Hugsted, dar Birger Ruud — concurend accidentat — rămîne în ciuda vârstei de 37 ani același magician al zborului.

Patinajul artistic este dominat de canadieni și americani: Ann Barbara Scott și Dick Button, promotorul stilului athletic și al săriturilor duble.

Patinajul vitezi este apanajul norvegienilor, câștigătorii tuturor probelor, în afara celei de 10 000 m, adjudecați de suedezi.

Nici de această dată elvețienii nu reușesc să câștige probe de scheleton. Italia obține, prin Nino Bibbia, prima sa medalie olimpică... de iarnă.

În arena bobului, americanii și elvețienii își împart probele de 2 și 4 persoane, dar surpriza o produce echipajul belgian, clasat pe locul 2 la proba de 4 persoane. Hocheiul este singurul sport unde prezența a două echipe americane adună noti pe cerul olimpic, dar intervenția hotărîită a CIO restabilește ordinea. Turneul este câștigat de canadieni.

Pentru prima oară, reprezentanții României participă sub însemnele Republicii la probele alpine și patrula militară. Lipsiți de experiența marilor competiții, sportivii noștri, deși fac eforturi deosebite, nu reușesc să se claseze decît la mijlocul clasamentelor. Se remarcă Ion Coliban, D. Sulică, R. Scîrnci la probele alpine, iar patrula ocupă locul 7.

Ediția V-a a J.O. a însemnat un succes deplin, salut pentru reînnoirea unui fir rupt și întronarea unui spirit de înțelegere și pace în lume.

1952 — «REÎNTOARCEREA LA ORIGINE»

Organizarea J.O. de iarnă în Norvegia, la Oslo, a însemnat o mare sărbătoare pentru Nord — leagănul schiului.

Bobul este spanajul «greilor», reprezentanții R.F. a Germaniei câștigînd ambele probe (echipajul de 4 cintărea 472,5 kg).

Hocheiul atrage peste 200 000 spectatori și încasări în jur de 38 milioane franci. Canadienii își continuă «scria».

La această ediție, reprezentanții României participă la probele alpine și nordice. Rezultatele lor au fost onorabile, fiind seama de condițiile de pregătire, remarcîndu-se C. Crăciun la combinata nordică — locul 19, Gh. Olteanu locul 22 la 50 km și M. Biră locul 35 la coborîre.

«Jocurile Nordului» au însemnat, atît la Oslo, cît și la Helsinki mai apoi, un mare succes olimpic.

DE LA CHAMONIX LA SAPPORO

«Olimpiadele
albe»
de-a lungul anilor

4

1956 — TOATE DRUMURILE DUC
LA... CORTINA

Cortinei d'Ampezzo i se atribuiseră organizarea Jocurilor de iarnă încă din 1944. Războiul însă...

Frumoasa stațiune italiană de la poalele muntelui Tofana, supranumită «regina izolată a Dolomiților», va datora mult evenimentului pe care-l găzduiește. Prosperitatea fără precedent a anilor care vor urma este urmarea imensei reclame oferite de primele transmisii televizate și a investițiilor în construcțiile sportive și edilitare.

Cortinezii au pregătit Jocurile cu multă pasiune. De la micile atenții cu care și-au întâmpinat oaspeții (taxiurile au fost înlocuite cu săni trase de cai, împodobite în culoarea locală, urși deghizați plimbîndu-se jucluși pe străzi, jocuri de artificii etc.), la ambianța plăcută, specific italiană, și excelențele condiții tehnico-organizatorice oferite desfășurării probelor, totul a fost o reușită. Absența zăpezii, însă, a dat mult de furcă. Situația devenise atît de dramatică, încît a fost necesară transportarea zăpezii cu trenurile și mașinile, intervenția armatei și chiar aducerea unei mașini de fabricat zăpadă din America. Instalată pe un avion ea a răspîndit pe pîrtii un strat subțire de zăpadă, din păcate și acesta insuficient. În absența zăpezii, dificultatea traseelor a crescut, înregistrîndu-se numeroase accidente (26 la antrenamente, iar la coborîre bărbați, din primii 25 concurenți, numai 6 au terminat traseul fără căzături).

819 sportivi (132 sportive) din 32 țări asigură o participare record. Pentru prima oară sînt prezenți la start și sportivii sovietici, ale căror rezultate vor fi excelențe: 16 medalii din 72! (6 aur — stafeta 4 x 10 km, 10 km femei, 500, 1500, 5000 m la patinaj și hochei; 4 argint; 6 bronz). Acest palmares le asigură locul 1 în clasamentul pe națiuni cu 103 puncte, înaintea Austriei (66,5), Finlandei (57), Suediei (56). Norvegia, prima la Oslo, abia obține locul 7 cu 41 puncte!

În disciplinele nordice programul suferă modificări importante, noile probe fiind 15, 30 și 50 km pentru bărbați și stafeta 3 x 5 km f.

Austriacul Toni Sailer — triplu campion olimpic (slalom, slalom uriaș, coborîre) — a fost eroul Jocurilor Olimpice de la Cortina d'Ampezzo din 1956.

Richard Button (S.U.A.) — dublu campion olimpic la patinaj artistic, în edițiile din 1948 și 1952.

Pentru a marca și mai bine această reîntoarcere la origine, torța olimpică nu a fost aprinsă în Olimpia...

Prizul mare schior norvegian Sondre Nordheim era originar — așa cum se spune și despre schi — din Telemark. Organizatorii au hotărât ca torța să fie aprinsă mai întâi în căsuța sa natală, apoi dusă la monumentul sportivului din Morgedal și în continuare purtată de-a lungul a 220 km, pînă la stadionul Bislet din Oslo, timp de două zile și jumătate, de 94 schiori, ultimii 400 m fiind parcurși de Eigil Nansen, fiul mai mic al temerarului explorator Fridtjof Nansen.

La această sărbătoare a Nordului au participat 732 sportivi (109 sportive) din 30 țări, inclusiv din R.F. a Germaniei și Japonia.

Două probe de schi — slalomul uriaș și fond 10 km pentru femei — se adaugă programului olimpic, iar la demonstrații, bandy (hochei pe gheață cu mingea).

Oslo oferă un cadru unic desfășurării întrecerilor, contribuind la marele succes propagandistic al Jocurilor. Sute de mii de spectatori urmăresc întrecerile, transformând pîrțile de fond sau slalom în culoare vie, iar trambulina de la Holmenkollen și stadionul Bislet în uriașe amfiteatre umane, fără precedent în istoria Jocurilor.

Organizatorii au depus mari eforturi pentru prepararea pistelor, în special a celor alpine (zăpada căzută fiind insuficientă), găsind soluții ingenioase pentru construirea pîrților de schi și bob. Din păcate, pîrtea de bob, amenajată din zăpadă și gheață, va avea o existență scurtă, dispărînd după Jocuri.

Norvegienii obțin un mare succes și în ansamblul întrecerilor: 7 medalii de aur din 22.

Probleme de schi alpin au însemnat pentru francezi o catastrofă în comparație cu ediția precedentă, și, în același timp, o reechilibrare a valorilor. Italianul Zeno Colo câștigă coborîrea într-o alură formidabilă față de duritatea traseului, norvegianul Stein Eriksen — slalomul uriaș, iar austriacul Otmar Schneider — slalomul. La fete, americanca Andrea Mead își adjudecă două titluri — slalomul și slalomul uriaș. În timp ce

Andrea Lawrence-Mead (S.U.A.) — dublă campioană olimpică la slalom special și slalom uriaș, la ediția din 1952 (Oslo).

Trambulina olimpică de la Holmenkollen.

austriaca Trude Beiser adaugă palmaresului său sportiv (campionă olimpică în 1948 la combinată) o nouă medalie — la coborîre.

Probleme nordice cunosc cel mai mare interes. La fond, eroii ediției precedente, suedezi, se dovedesc în regres, ei abia câștigînd o medalie de bronz, în timp ce finlandezii obțin 3 medalii de aur (fond 10 km femei, 50 km bărbați și ștafeta 4 x 10 km), iar norvegienii combinația nordică și săriturile la trambulină. Se remarcă în mod deosebit finlandezul Veikko Hakulinen, un mare campion al anilor care vor urma.

Patinajul vitezei este dominat de norvegieni, Hjalmar Andersen devenind triplu campion olimpic (1 500, 5 000, 10 000 m), singură probă de 500 m revenind americanului K. Henry.

La patinaj artistic, americanul Dick Button este în apogeu, în timp ce englezoica Jennette Altweg, mai bună la figuri impuse, o învinge pe marea favorită Barbara Scott.

Schiul alpin va polariza și de această dată interesul general, startul probei de slalom uriaș fiind cel mai populat (95 sportivi din 29 țări). Marea vedetă a întrecerilor a fost austriacul Toni Sailer, care câștigă toate probele obținînd 3 medalii de aur. Performanța sa va fi egalată abia în 1968, de J.C. Killy. La femei coborîrea și slalomul sînt adjudecate de elvețiencele M. Berthod și R. Colliard, iar slalomul uriaș de germana O. Reichert. A produs senzație clasarea pe locul 2 la slalom a japonezului Igaya și a sovieticei Sidorova (locul 3 la slalom).

Pentru prima oară mitul invincibilității nordice la fond a fost destrămat, sportivii sovietici impunîndu-se cu brio prin Liubov Kozireva la 10 km, Terentiev, Kolcin, Anikin și Kuzin la ștafeta. Norvegia câștigă prin Brenden cursa de 15 km, Finlanda prin Hakulinen cea de 30 km, iar Suedia prin Jenberg pe aceea de 50 km. Și la sărituri ierarhia prestabilită se schimbă, norvegienii fiind detronași de finlandezul Hyvärinen.

Patinajul vitezei, desfășurat în cadrul feeric al lacului Misurina, este apanajul sovieticilor. E. Grișin obține două medalii de aur, iar B. Silkov — una. Antrenamentul științific, desfășurat la altitudine la Alma Ata, s-a dovedit de bun augur. La patinaj artistic americanii se impun fără dificultăți menținîndu-și supremația și la ediția viitoare.

Bobul beneficiază de una din cele mai tehnice piste din lume. Câștigă italienii proba de 2 persoane (pe un bob original) și elvețienii pe cea de patru (pilotelul F. Kapus avea 47 ani). Începe epoca de glorie a italienilor la bobul de 2 persoane, care timp de 8 ani consecutiv vor câștiga toate campionatele mondiale.

La hochei, sovieticii amulg panașul canadienilor, producînd o mare surpriză. De altfel supremația lor se va confirma în anii următori. Participanții și la această ediție cu schiori alpini (fete și băieți), fondești (fete și băieți), săritori și boberi. Cele mai bune rezultate au fost obținute de N. Pandrea — locul 31 la coborîre, Gh. Cristoloveanu — locul 37 slalom uriaș, E. Marotincanu — locul 39 slalom uriaș, M. Aldescu — locul 31 la 30 km, iar la bob — locul 14 la ambele probe.

Ediția cortineză a prilejuit nu numai o nouă ierarhizare a valorilor, ci și un pas înainte pe calea universalizării Jocurilor.

1960 — O EXPERIENȚĂ TEMERARĂ, DAR FERICITĂ

Jocurile de iarnă din 1960 erau destinate Innsbruck-ului dar, în 1955, un întreprinzător om de afaceri american debarcă la Paris cu planurile pe care îndrăznește, pe alt de rentabile, ale construirii unei stațiuni cu tot echipamentul necesar desfășurării Jocurilor, undeva, într-o vale din California, în care exista doar o casă. Și, surprinzător, reușește să convingă C.I.O. obținînd investitura. O aventură? Cîtuși de puțin! În 6 ani ideea prinde viață, Squaw-Valley (valea indienei), situată pe coasta de est a Sierei Nevada, la 320 km de San Francisco, devenind o stațiune cu frumoase perspective. Și totuși, un angajament nu fusese respectat. Considerînd că participarea mediocră la bob nu justifică investirea a 700 000 dolari în construirea unei piste, organizatorii renunță la proiect, iar C.I.O. aprobă cu ușurință un forfait, care a suscitat multe proteste, de altfel unicul în istoria acestui sport.

Walt Disney este însărcinat cu regia ceremonialului olimpic, în care s-a dovedit un maestru: statui de gheață reprezentînd sporturile iernii, lansarea de baloane multicolore, și a 25 000 porumbei etc. Dar, în febra ultimelor săptămîni, care au precedat deschiderea oficială, flacăra olimpică a fost uitată. Neglijînd timp cele 350 torțe necesare ștafetei de la Olimpia la Atena, Comitetul Olimpic Grec refuză să ofere focul sacru, nedorînd o ceremonie de circumstanță. Organizatorii se văd nevoiți să apeleze la norvegieni, folosînd aceeași sursă ca și la ediția din 1952, valea Morgedal din Telemark. La 1 februarie, după un voiaj plin de neprevăzut, odiseea flăcării olimpice lua sfîrșit, Andrea Mead asigurînd ultimul schimb al ștafetei.

665 sportivi (144 sportive) din 30 de țări iau parte la întrecerile obișnuite, cărora li se adaugă biatlonul și patinajul vitezei pentru femei (1 000, 1 500, 3 000 m).

Și de această dată sportivii sovietici obțin locul 1 pe națiuni (în clasamentul neoficial) cu 7 medalii de aur, 5 de argint și 9 de bronz. În schiul alpin elvețienii marchează un evident progres, câștigînd slalomul uriaș atât la bărbați cit și la femei, prin Roger Staub și Yvonne Rüegg în celelalte probe învingînd francezul Jean Vuarnet și germana Heidi Biebl — la coborîre, iar la slalom austriacul Ernst Hinterseer și canadiana Ann Heggvit. Probele nordice au fost foarte disputate. Surprizele s-au ținut lanț. În probele clasice finlandezii câștigă maratonul zăpezii prin Kalevi Hämäläinen și ambele ștafete, în timp ce norvegienii înving la 15 km prin Brusveen Hakon, suedezi la 30 km prin Sixten Jernberg și sovieticii la 10 km femei prin Maria Gusakova. Marea vedetă a probelor de fond este Veikko Hakulinen, care prin victoria de la ștafetă obține timp de trei olimpiade consecutiv cite o medalie de aur. Surpriza cea mare se produce la combinația nordică și sărituri adjudecate de Thoma Georg și Helmut Recknagel. La patinaj vitezei sovieticii se dovedesc redutabili: 6 medalii de aur (trei la fete, 3 la băieți), eroii fiind Evgheni Grișin și Lidia Skoblikova, dubli-campioni olimpici. La patinaj artistic, prin stilul atletic adoptat, americanii se dovedesc greu de întrecut.

Primul biatlon este câștigat de suedezul K. Lestender, iar turneul de hochei de S.U.A.

La această ediție reprezentanții noștri nu participă.

Organizarea Jocurilor de iarnă la Squaw-Valley a dovedit că sportul trebuie încurajat prin toate mijloacele posibile. Nașterea acestei stațiuni a însemnat o poartă larg deschisă tineretului spre un vast cîmp de afirmare.

(va urma)

*** TÎRGUL DE IARNĂ ***

10 ianuarie '72 - 12 februarie '72

**ÎN ACEST INTERVAL
PUTEȚI CUMPĂRA
LA PREȚURI AVANTAJOASE
PRODUSE DE ÎMBRĂCĂMINTE ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE
DE SEZON**

RECOM

**REDUCERI
DE PREȚURI**

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

I.P.-Ploiești — Apreclem în mod deosebit interesul ce-l manifestați pentru activitatea sportivă a copiilor dumneavoastră și strădania de a le oferi condiții cât mai bune de practicare a skiului. Iată răspunsurile noastre la întrebările privind echipamentul acestora.

Îmbrăcămintea. În alegerea materialului și modelelor să aveți permanent în vedere cele două roluri principale ale îmbrăcăminții skiorului. Ea trebuie să-l aperse de frig și să nu stînjenească mișcările cerute de tehnica skiului. Celelalte considerente sînt secundare și ca atare merită mai puțină atenție.

Îmbrăcămintea ne apără de frig, nu încălzind corpul, ci împiedicînd pierderea căldurii proprii a acestuia. Materialele cele mai «călduroase» sînt deci acelea care izolează mai bine corpul skiorului de acțiunea temperaturii scăzute și a vîntului.

Cercetările științifice și experiența practică au pus în evidență superioritatea țesăturilor de lînă (conductibilitate mică, porozitate mare, capacitate optimă de a absorbi sudoarea). Pentru cămașă se recomandă țesătura numită flanel, iar pentru pantaloni o stofă deasă și nepăroasă (zăpada nu se lipește de ea).

Culorile închise (negru, bleumarin) absorbînd mult mai bine căldura solară decît culorile deschise sînt indicate pentru pantaloni, pulovero și hanorace. Un număr mai mare de articole subțiri protejează mai bine corpul decît o singură țesătură groasă, datorită straturilor de aer formate între articolele de îmbrăcăminte suprapuse.

Acest fel de a se îmbrăca dă skiorului posibilitatea să se adapteze ușor la condițiile concrete de pe pantă, îndepărtînd sau adăugînd o parte din îmbrăcăminte. Înțelept procedează cei care adaugă îmbrăcăminte pentru a nu le fi frig, nu după ce survine această senzație și înlătură treptat din îmbrăcăminte, pentru a nu transpira, dar nu după ce au transpirat. Indiferent care va fi aspectul vremii nu se va pleca pe pantă fără hanorac. Confectionat dintr-un material foarte puțin permeabil (cele cauciucate nu sînt recomandabile)

acest articol este deosebit de util în cazul schimbării bruste a vremii, la coborîre și la popasuri.

Ciorapii se vor purta întotdeauna sub pantaloni. Lăsați afară rețină zăpada care se topește cu timpul și udă piciorul, favorizînd degerăturile.

Încălțămîntea optimă este aceea confectionată din piele, adaptată necesităților skiului și aleasă astfel încît să nu preseze piciorul și să permită mișcări comode ale degetelor (se evită aplatizarea boltei plantare și stînjinirea circulației). Bocancii se impermeabilizează ungîndu-i vara cu untură de pește. Iarna vor fi utilizate crema și ceara pentru încălțăminte. În caz că se udă, bocancii vor fi uscați umplîndu-i seara cu jurnale nu așezîndu-i lingă sobă.

Mănușile sînt indispensabile. Cele cu un deget protejează mai bine de frig. Condiția principală este ca straturile lor exterior să fie impermeabile pentru apă. E bine ca skiorul să aibă încă o pereche de mănuși de lînă, cu degete, la care va apela în cazul temperaturilor scăzute sau cînd trebuie să efectueze modificări și reparații ale echipamentului.

Ochelarii speciali fac parte din obiectele de strictă necesitate. Ei protejează ochii de lumina prea puternică și permit o mai bună vizibilitate în timpul coborîrii. Sînt de preferat modelele cu ramele din cauciuc sau material plastic, care se adaptează bine în jurul orbitelor și au fante laterale pentru a se evita aburirea. Lentilele dintr-un material plastic de bună calitate sînt mai rezistente și nu expun la accidente ce pot surveni în cazul lentilelor din sticlă. Se va alege pentru acestea culoarea portocalie pentru că ea absoarbe razele ultraviolete și accentuează denivelările de pe pantă.

Sperăm ca indicațiile de mai sus să vă fie utile pentru a vă putea alege echipamentul cu ajutorul căruia copiii dvs. să fie eleganți, să practice în condiții optime skiul și să-și întărească sănătatea.

Conf. dr. Miron GEORGESCU

INVITATA NOASTRĂ

Nicoleta FIERARU — funcționară la Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport.

● 22 de ani ● 173 cm ● 60 kg. ● 65 cm (talie).

● Elevă fiind, a practicat atletismul, spre a-și descoperi apoi o a «doua pasiune» pentru sporturile de iarnă.

Foto: Ion MIHĂICĂ

FEERIE

Iată un magnific răsărit de soare, ascuns privitorilor majorității dintre noi. Îl pot admira — după cum ne asigură autorul imaginii, corespondentul nostru Aurel DULA din Petroșani — numai excursioniștii iubitori ai munților. Numai sus, pe crestele înzăpezite, soarele apare ca un diamant uriaș, așa cum îl putem vedea în fotografie. Vă asigurăm, însă, că la... fața locului este infinit mai frumos.

SPORT SM Magazin

file de album

UN AS AL CICLISMULUI DE ALTĂDATĂ

Sportivul acesta, cu chipul marcat de eforturi, purtând un echipament care astăzi ar stîmni, firește, zimbete (ca de altfel și «mașina» sa greoaie, prevăzută la ghidon cu «clasică», pe atunci, traistă, sau trusă dacă vrei, pentru alimente și diverse scule), se numește Mario SALLA și este cîștigăto-

rul primei competiții pe etape de la noi, «Circuitul ciclist al Munteniei», organizat «din laudabila inițiativă» a publicației lunare de sport «Revista automobilă».

Circuitul s-a desfășurat în zilele de 6, 7 și 8 august 1910, pe ruta București - Ploiești - Sinaia (etapa I-a); Sinaia - muntele Pădăchioșul, Pucioasa - Tîrgoviște (etapa II-a); Tîrgoviște - București (etapa III-a).

În total 307 km — nota revista organizatoare, deși, după kilometrajul de azi, circuitul acesta nu depășește 270 km. Dar nu asta este important...

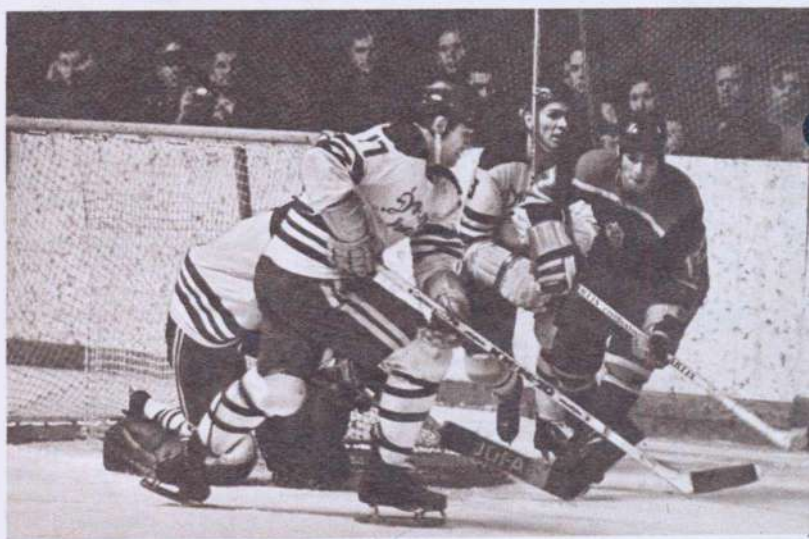
18 concurenți (dintre cei 23 înscriși) s-au încumetat să pornească în temerarul raid, victoria revenind bucureșteanului prin adopțiune Mario Salla (originar din Como — Italia), care a parcurs distanța în 10 ore și 50 de minute. Pe locurile următoare, în ordine, vajnicii fondiști din acea vreme: Carol Bulfon, Jean Walter, Corneliu Turcas, Ion Brăncanu etc.

Au terminat cu bine dificila întrecere 11 cicliști, cu toții dovedind o dîrzenie demnă de toată lauda.

EMIL IENCEC

TITLUL ÎN JOC

Meciul de hochei dintre echipele sovietice Dinamo Moscova și T.S.K.A., disputat în Palatul sporturilor din Moscova, a prilejuit o dispută de o rară spectaculozitate. Adevărați maeștri ai sportului cu pucul, hocheiștii celor două formații au adăugat virtuozității lor tehnice și ambiția de a cuceri titlul de campioni, care se hotăra în acest meci. A cîștigat T.S.K.A. cu 3-0. Vă oferim o imagine de la această frumoasă partidă.

PRĂJINA MARILOR PERFORMANȚE

În ciuda neîncrederii cu care a fost întâmpinată cu ani în urmă apariția în atletism a prăjinii din fibre de sticlă, astăzi nu mai există săritor care să nu întrebunțeze, atît la antrenamente cit și în concursuri, «prăjina-catapultă». Noua... ustensilă a prăjiniiștilor a dus nu numai la creșterea performanțelor, ci și a spectaculozității probei. Iată-l pe cunoscutul prăjinist francez TRACANELLI verificînd elasticitatea uneia dintre prăjinile sale de antrenament.

ȘI... PRINTESELE FAC SPORT

Poveștile copilăriei ne obișnuiseră cu gîndul că prințesele nu fac altceva decît să-l aștepte pe Făt Frumos. Iată, însă, că prințesele moderne au cu totul alte preocupări: fac sport. În imagine, prințesa Anne a Angliei participînd la un concurs de călărie cu obstacole.

PELE RĂMÎNE... PELE

Cu toate că nu mai joacă în echipa națională a Braziliei, Pele rămîne idolul iubitorilor fotbalului din întreaga lume. Cu prilejul vizitei făcute recent în Franța, celebrul fotbalist a fost și invitatul copiilor parizieni, care l-au rugat să le facă o mică demonstrație cu balonul rotund. După cum puteți vedea, Pele a răspuns cu plăcere.

CĂTELUȘUL WALDI

Cățelușul Waldi, mascota Jocurilor Olimpice de la München, tinde să devină cel mai popular cățel din întreaga lume. Micul patrupeț, fabricat din lemn, plastic, catifea etc., se află răspândit încă de pe acum, în număr de două milioane, în circa o sută de țări. În fotografie, câteva exemplare de... Waldi prezentate de un alt... simbol al viitoarelor J.O., müncheneza Uschi Badenberg.

CA LA... LE MANS

În ajunul Anului Nou a avut loc în localitatea olandeză Valkenswaard o interesantă și deosebit de amuzantă cursă de trotinete la care au participat, cum se spune, oameni în toată firea. Startul s-a dat ca la Le Mans, iar concurenții, după cum puteți vedea în imagine, au fost echipați precum piloții marilor curse automobilistice. 25 000 de spectatori au urmărit cu zîmbetul pe buze această întrecere încheiată... fără nici un accident.

JOC GREU

Anders Hedberg, tînăra vedetă a reprezentativei de hochei pe gheață a Suediei, susține că jocul cu pucul este pe cît de frumos pe atît de greu și obositor. Satisfacțiile sînt, înșă, atît de mari încît Hedberg nu ar schimba hocheiul cu nici un alt sport. În fotografia alăturată îl puteți vedea pe hocheistul suedez relaxîndu-se după un antrenament. Poziția aceasta — susține el — e cea mai odihnitoare.

ZÎMBET OPTIMIST

Acum, în preajma Jocurilor Olimpice de iarnă de la Sapporo, pregătirile patinatorilor de viteză s-au încheiat, înregistrîndu-se performanțe deosebite, multe recorduri mondiale. Printre sportivii care speră să cucerească o medalie olimpică se numără și patinatorul suedez Hasse Börjes, creditat cu un rezultat foarte bun în proba de 500 m: 38,43 sec. Iată-l pe Hasse zîmbind optimist la gîndul că ar putea ocupa un loc pe podiumul olimpic de la Sapporo.

ÎN LOC DE SCHIURI

Această iarnă capricioasă, cu mai multă ploaie decît zăpadă, a permis cicliștilor din Republica Democrată Germană să mai organizeze cîteva întreceri de ciclo-cros. Iată o imagine de la un astfel de concurs rezervat sportivilor juniori din capitala țării, Berlin.

8 GREȘELI...

Copiind desenul din stînga, colaboratorul nostru Octavian COVACI a făcut opt greșeli. Sperăm că descoperirea lor nu va fi un test prea dificil pentru perspicacitatea dv., atît de bine... antrenată în acest domeniu. Succes!

ÎNCOTRO SE VOR ÎNDREPTA MEDALIILE ?

Echipajul de bob-4, în frunte cu Ion PANTURU, intruchipează cele mai serioase șanse ale culorilor românești la Jocurile Olimpice.

Mai sînt numai cîteva zile și medaliile olimpice puse în joc la Sapporo vor lua drumul bătrînei Europe, vor traversa (poate) Pacificul spre Lumea nouă, ori, poate, impresionate de gigantismul «țării soarelui răsare» vor rămîne în insula Hokkaido, înăuntrul limitelor imensei Asii. Fără îndoială, între aceste trei continente se va angaja disputa pentru medalii. Sportivii Americii de Sud și Australiei — prea tineri în aceste discipline — vor fi la Sapporo, doar sparing-parteneri și prezențe olimpice simbolice, toți desigur animați și innobilați de ideea și etica olimpică.

În schiul alpin anul 1971 a fost un an «punte», o pasarelă aruncată între Val Gardena (campionatele mondiale — 1970) și Sapporo. Marile puteri ale schiului alpin au făcut în 1971 nenumărate «repetiții generale cu public», încercînd în rolurile principale cele mai strălucitoare elemente ale «noului val». O neliniște mascată de așa-zisa febră a pregătirilor ascunde de fapt incertitudinile «echipelor sonore» (Franța, Austria, Elveția, Italia, S.U.A.) vizavi de prestigiul și gloria înain-

tașilor. Singerînd îndelung pentru dispariția luceferilor care au fost Killy, Perillat, Lacroix, surorile Goitschel, Ingrid Laforgue etc., ciclonul francez, chiar în strălucitoarea sa componentă actuală, nu mai are forța de altădată. Deși, atît la bărbați cît și la femei prin prezența lui Henri Duvillard, Jean Noël Augert, Alain Penz, Bernard Orcel, Françoise Macchi, Isabelle Mir, Michele Jacot, Jocelyne Perillat, Britt Laforgue etc., Franța contează pe o formidabilă, omogenă și autorizată mașină de luptă, totuși stînci solitare îi stau în cale, contestîndu-i succesul său de ansamblu: Gustavo Thoeni, «generalul Dolomiților» care, singur, este capabil să dea Italiei victorii cît o echipă... care-i lipsește; «bătrînul leu» Karl Schranz, care, vîsînd la o medalie olimpică, forțează limitele fenomenalului, ale imposibilului și longevității. Mai sînt apoi elvețienii Willy Tresch, Bernard Russi, Edi Brugman, Jean Daetwyler, Anneroesli Zryd care pentru probele de coborîre și slalom uriaș au săpat îndelung și cu folos sub tronul «regilor și reginelor» de origine franceză sau austriacă. Anne-Marie Pröll — cîștigătoarea

«Cupei mondiale» 1971 — rămîne însă «omul care trebuie bătut» în toate probele. America aruncă în luptă forțe tinere, agresive, a căror tactică unică este atacul: surorile Cochran, Judy Nagel. Rich Chaffee au în neasemuitul lor temperament forța torenților — în stare să răstoarne orice pronostic și clasament.

Schiul alpin, ajuns la momentul olimpic '72, nu mai recunoaște personalități coplesitoare, dominante, de talia lui Killy, Toni Sailer sau Stein Eriksen, capabili să strîngă singuri tot aurul olimpic. Medaliile nu vor lua o singură destinație. Drumurile medaliilor vor fi diferite și numeroase, dar, prin aceasta, lupta sportivă nu va fi mai puțin frumoasă și aprigă. Dimpotrivă!

În probele de fond, tînăra generație sovietică (Vedenin, Simasov, Tarakanov), ca și excepționalii atleți ai distanțelor mari, Grimer, Klaus (R.D.G.), vor încerca să răstoarne tradiționala supremație nordică scandinavă, strălucitor reprezentată de norvegienii Martinsen, Tyldum, Myrno, de suedezi Aslund, Holvarsson, Sandstrom și finlandezii Karjalainen, Lehtinen și Hatunen. Și dacă la bărbați nu e sigur dacă se va reuși o breșă, în schimb la femei sovieticele Kulakova, Piljusenko, Fiodorova, Oļjunina își vor impune autoritatea — nu fără luptă — în fața pre-

Francezul Jean-Noel AUGERT, campionul nr. 1 de la Val Gardena (1970) și candidatul «nr. 1» la de slalom special din cadrul J.O.

◀ Anne Marie PRÖLL (Austria) a cucerit anul trecut «Cupa mondială». Cine va dori să ajungă pe podium va trebui să o învingă.

Dan CRISTEA, cel mai bun schior român la probele alpine.

Floth, Zimmerer (R.F.G.), Gaspari, D'Andrea, De Zordo (Italia), Gruber și Werner (Austria), Parisot (Franța) se tem de Panțuru și recunosc în el unul dintre cei mai înzestrați piloți contemporani. Aportul lui Pascu, Zangor, Focșăneanu ar putea fi hotărîtor. Orice culoare a medaliei ar fi desigur o mare bucurie, dar aurul olimpic ar fi încununarea meritată a unui pilot român de excepțională clasă.

Patinajul artistic, desfășurat sub imensa cupolă a palatului de gheață de la Makomanai, va redeschide duelurile Schuba-Almassy-Linn — Holmes — Trapaneze — Morgenstern (femei) sau A. Nepela-Pera-Cetveruhin. Japonezele, discret, meticolos, sînt pregătite să înfrunte «viscolul» european și îi clădesc în taină surprize... de proporții.

La cupluri, Irina Rodina — Aleksei Ulanov și Ludmila Smirnova-Andrei Suraikin, preluînd ștafeta L. Belousova-Protopopov, ne vor face iarăși să ne întrebăm dacă patinajul este artă sau sport.

J.O. sînt foarte aproape. Toate nedumeririle noastre își vor afla curînd dezlegarea într-una din cele mai grandioase ediții din istoria Jocurilor Olimpice. Sapporo nu simbolizează numai pacea, prietenia și unitatea olimpică. Pentru Japonia sportivă — țara celor 8 milioane de schiori — Sapporo simbolizează și momentul său de apogeu.

Mihai BÎRĂ

Cel mai redutabil trio la «ora Sapporo»: francezii Patrick RUSSEL (accidental, nu va mai concura) și Henri DUVILLARD și italianul Gustavo THOENI.

Garij NAPALKOV (U.R.S.S.) va încerca să reediteze succesul anului trecut de la «mondiale».

țioaselor lor adversare Kajosmaa și Takalo (Finlanda), Endler (R.F.G.), Fischer și Unger (R.D.G.) etc.

Săriturile cu schiurile ar putea fi proba cea mai revoluționară olimpică, aducînd Japoniei cîteva medalii prin săritorii Yukio Kasaya, Takashi Fujisawa, Aochi Seiji sau Kitsugu Kono cu toată opoziția campionilor (mondiali și olimpici) Napalkov (U.R.S.S.), Raska (Cehoslovacia) și a excepționalilor Byorn Wirkola, Lars Grini, Ingolf Mork (Norvegia), Kaihko (Finlanda), Schmid și Zehnder (Elveția) etc.

Sovieticii Tihonov, Mamatov și Ușakov sînt un trio de o excepțională forță la **biatlon**. Dieter Speer (R.D.G. — campion mondial), Daniel Claudon (Franța), finlandezii Vähäkylä și Suutarinen, românii György Vilmoș și Victor Fontana vor trebui să facă extraordinare eforturi spre a învinge «triumful de fier» sovietic. Și dacă la individual șansele românești nu par atât de evidente, în schimb la ștafetă, după echipele U.R.S.S., R.D.G., la luptă cu Italia, cu țările nordice, cu Polonia, ștafeta română de biatlon poate ocupa un loc între primele 5 clasate și poate obține chiar medalia de bronz.

Cele mai îndreptățite speranțe românești există la **bob**. Piloți celebri ca Wichi, Stadler (Elveția),

SPORT

2,50 lei

JOHANN CRUYFF

(AJAX -Amsterdam)

fotbalistul numărul 1
al Europei - 1971

(urmăriți fotoreportajul din pag. 15)